

**ΣΠΑΝΙΕΣ – ΑΘΗΣΑΥΡΙΣΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**

ΛΗΜΜΑΤΑ

Μτφρ. από τα ιταλικά

Εβίνα Σιστάκου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2015

A. ΛΗΜΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1. ἄβυρσος -ον
2. ἀγαθοδοτίς -ιδος
3. ἀγαθοδότως
4. ἀγαθόδωρος -ον
5. ἀγαθοεργέτις -ιδος
6. ἀγαθοέργημα -τος και ἀγαθούργημα -τος, τό
7. ἀγαθοεργικός -ή -όν και ἀγαθουργικός -ή -όν
8. ἀγαθοσύνη -ης, ή βλ. ἀγαθωσύνη.
9. ἀγαθουργικῶς
10. ἀγαθουργῶς
11. ἀγαλλίασμα -ατος, τό βλ. ἀγαλλίαμα
12. ἀγαλλιασμός -οῦ, ό
13. ἀγαπήτρια -ας, ή
14. ἀγαπητρίς -ίδος, ή
15. ἀγιοπαράδοτος -ον
16. ἀγίοπρακτος -ον
17. ἀγκαλιδοπώλης -ου, ό
18. ἀγκιστρευτής -οῦ, ό
19. ἀγκυρογαλάτης -ου, ό
20. Ἀγκυρογαλατία -ας, ή
21. ἀγνικῶς
22. ἀγριόφθαλμος -ον
23. ἀδιάπτυκτος -ον
24. ἀδιασκέδαστος -ον
25. ἀδιευκρινήτως
26. ἀειαμετάβλητος -ον
27. ἀθαμαντικός -ή -όν
28. ἀζυγοςτάτητος -ον
29. Αἰγεάτης -ου.
30. αἴμοποτέω
31. Αἶπιον -ου, τό
32. αἰπυβόης -ου, ό
33. αἰσυλόθησκος -ον
34. αἰσυλόμητις -ιος
35. αἰσχροπραγμοσύνη -ης, ή
36. αἰωνογόνος -ον
37. ἀκατακαλύπτως
38. ἀμφοτερισμός -οῦ, ό
39. ἀμφυλάω
40. ἀνακομιστικός -ή -όν
41. ἀνδρογύνως
42. ἀνεπικαλύπτως
43. ἀνεπικρύπτως
44. ἀποτριτεύω
45. ἀποφθεγματικῶς
46. ἀπομύζουρις -ιδος, ή
47. ἀρσενοβάτης -ου, ό
48. ἀσκορδίνωτος
49. αὐστηροπρόσωπος -ον
50. αὐτοβουλήτως
51. αὐτοκαύδαλος -ον
52. αὐτοκιβδήλως
53. αὐχηματικῶς
54. ἀφλέγμων -ον
55. Ἀφροδισιεύς -έως
56. ἀχειμάστως
57. ἄωπος -ον
58. βαμβακερός -όν
59. βαμβάκινος -ον
60. βαρδόσημος -ον
61. βηξιλλατίων -ωνος, ή
62. βηχικός -οῦ, ό
63. βλαταγίζω
64. βλαττώω
65. βλέτυς -υος
66. βλίτυξ -υγος, ή
67. βολουντάριος -ον
68. βουθύω
69. βουτροφέω
70. βυσμός -οῦ, ό
71. βωλοστροφικός -οῦ, ό
72. γάλακτότης -ητος, ή
73. γεροντόδερμος -ον
74. γεροντόπαις -ιδος, ό
75. γεφυρίς -ίδος, ή
76. γνάψιμος -ον
77. γοναγρός -όν
78. Γορδιοτειχίτης -ου, ό
79. Γορδίου τείχος -ους, τό
80. δακνίζω
81. δαφνοστεφής -ές
82. δεδώνη -ης, ή
83. δεκάργυρος -ου, ό
84. δεκαχρονίζω
85. δηγματικῶς

86. δημογραμματεύς -έως, ό
87. δημοκρατορικός -ή -όν
88. δημοσάριος -ον
89. διαδέλλω
90. διάκλυσις -εως, ή
91. διάκρasiς -εως, ή
92. διαπλευρισμός -οῦ, ό
93. διχονίον -ου, τό
94. δορατοδόκη -ης, ή
95. δορκάζω
96. δουρατοδόχος -ον
97. δυναμωνυμία -ας, ή
98. δυναστρία -ας, ή
99. δυσείκτως
100. δύσθησκος -ον
101. δυσπαράκλητος -ον
102. δυσωδῶς
103. ἐγγίσωμα -ματος, τό
104. ἐγκαρδία -ας, ή
105. ἐγκαταγέλαστος, -ον
106. ἐγκυανίζω
107. εἶελος -ου, ό
108. εἰκοστόμονος -ον
109. ειλίων -ονος βλ. ιλιών, -ονος
110. ἐκδικαστής -οῦ, ό
111. ἐκπλεονεξία -ας, ή
112. ἐκσκέλλω
113. ἐκτρίτωσις -εως, ή
114. ἐλαιοποιέω
115. ἐλαιοπράτις
116. ἐλαιοπράτισσα -ας, ή
117. ἐλαιοπωλέω
118. ἐλαιόπωλις -ιδος, ή
119. ἐλαιοπώλισσα -ας, ή
120. ἐλαιούργισσα -ας, ή
121. ἐλαιουργικός -ή -όν
122. ἐλαιοφαικών -ῶνος, ό
123. ἐλευθερωτικός -ον
124. Ἐλευσις -εως, ό
125. ἐμμυστήριος -ον
126. ἐμψίω
127. ἐνδιατρέχω
128. ἐνθεασμός -οῦ, ό
129. ἐξακισχιλιστός -όν
130. ἐξαναπηδάω
131. ἐξομοίωμα -ατος, τό
132. ἐξοχέτευμα -ατος, τό
133. ἐόρτημα -ατος, τό
134. ἐπακολουθήτρια -ας, ή
135. ἐπανασύρομαι
136. ἐπεγκοτέω
137. ἐπισκεπάω
138. ἐπισκηνώμα -ματος, τό
139. ἐπισκωμματικῶς
140. ἐπιστέφιος -ον
141. ἐπιστολαφορία -ας, ή
142. ἐπιστόμιον -ίου, τό
143. ἐποικιοφύλαξ -ακος, ό
144. ἔπορον
145. ἐπτακελλάριον -ου
146. ἐπτάπολος -ον
147. ἐπτάχρωμος -ον
148. ἐριόξυλον -ου, τό
149. ἐριόξυλος -ον
150. ἐρπέτιον -ου, τό
151. ἐσοβημένως
152. ἐσταθμισμένως
153. ἔτεροκρανικῶς
154. εὐαγγελής -ές
155. εὐάκουστος -ον
156. εὐβαδής -ές
157. Εὐδήμειος -ον, ό
158. εὐδόξημα -ματος, τό
159. εὐζωμος -ου, ή
160. εὐόδωμα -ατος, τό
161. εὐπαρέδρωσ
162. ἐφθιοπώλης -ου, ό
163. ἠλιοφανής -ές
164. ἠμικότυλον -ου, τό
165. ἦνοψ -οπος, ό, ή
166. θαλασσόμικτος -ον
167. θᾶνᾶτήσιος -ον
168. θεαγεία -ας, ή
169. θερμαγωγός -όν
170. θεσπῶδός -όν
171. θεωνυμία -ας, ή
172. θεωνυμικός -ή -όν
173. θηραγρεσίη -ης, ή
174. θηριόεις -εσσα -εν
175. θοιναρμόστρια -ας, ή
176. θυσσάς -άδος, ή
177. ἱεροεθνής -οῦς, ό
178. Ἱεροκαισάρεια -ας, ή
179. ἱερομνημοσύνη -ης, ή

180. ἱερομύστις -ιδος
181. ἱεροσαγηνίτης -ου, ό
182. ἱεροτελέω
183. ἱεροτελής -ές
184. ἰουδικιάλιος
185. ἰσικιοπώλης -ου, ό
186. Ἰσιοί -ων, οί
187. ἰσοδουλικός -ή -όν
188. ἰσοκάρδιος -ον
189. ἰσομερινός -όν
190. Ἰστρός -ου, ό
191. ἴσωρος -ον
192. ἰχθυοπράτης -ου, ό
193. Ἰχμαῖος -α -ον βλ. Ἰχναῖος.
194. κἀθίππαξις -εως, ή
195. καιμιοπώλης -ου, ό
196. κἀκόχρηστος -ον
197. καλουμνία -ας, ή
198. κἀλϋβᾶς, ό
199. κάπρα, ή
200. καπρίφικος -ου, ό
201. κάρμινα, τά
202. καστελλίτης -ου, ό
203. κατάζωσις -εως, ή
204. κατακρυβή
205. κατανυμφεύω
206. καταχρεμετίζω
207. κατενστάζομαι
208. κατηγήεις -ήεσσα -ήεν
209. κερνοφορέω
210. κέχεδρον -ου, τό
211. κισσόφυτον -ου, τό
212. κληδουργός -ου, ό
213. κλίενς -εντος, ό
214. κογνιτίων -ονος, ή
215. κοιμητικός -όν
216. κολλεκτάριος -ου, ό
217. κομιτατήσιος -ον
218. κονδόρις -ινος
219. κοντόρινος -ον
220. κορρήκτωρ και κονρήκτωρ -ορος, ό
221. κουβίκλον -ου, τό
222. κούμουλον -ου, τό
223. Κρεῖιον -ου, τό
224. κρησφύγιον -ου, τό
225. κροκοδιλία -ας, ή
226. κρομμϋοπώλης -ου, ό
227. κυᾶμωπώλης -ου, ό
228. κυᾶμωπώλισσα -ης, ή
229. κύρις -εως, ή
230. κυσθοκορώνη -ης, ή
231. κυσοβάκκαρις -ιδος
232. κυσονίπτης -ου, ό
233. κῶδυξ -κος, τό
234. κωλοστόμαχος -ου, ό
235. λαζούριν -ίου,
236. λαθροπόνηρος -ον
237. Λαιμοκύκλωψ -ωπος, ό
238. λαμπαδώδης -ῶδες
239. λαμπάνω
240. λαμπρόφλογεος -ον
241. λαμπρόχρους -οον
242. λαμπροψυχία -ας, ή
243. λαξολατόμος -ου, ό
244. λαπιδόρχας [όρχις]
245. λάρυξ -υκος, ό βλ. λάρυγξ.
246. λαχανικός -ή -όν
247. λέντιος -ον
248. λευκασία -ας, ή
249. λευκίζω
250. λευκοειδής -ές
251. λευκόκροκος -ον
252. λευκόσωμος -ον
253. λευκωμάτιον -ου, τό
254. ληθοποιός -ον
255. λιβανοπώλης -ου, ό
256. λιγύτης -ητος
257. λιθοβάλλω
258. λιθοβολικός -ή -όν
259. λιθογλυφικός -ή -όν
260. λιθογραφημένη -ης
261. λιθοκτονέω
262. λιθολαμπής -ές
263. λιθολεύστησις -εως, ή
264. λιθοποιέω
265. λιθοπυρίτης -ου, ό
266. λιθόσπορον -ου, τό
267. λιθοσύνθετος -ον
268. λιθοτέκτων -ονος, ό
269. λιθότμητος -ον
270. λιθόψυχος -ον
271. λινόμιτος -ον
272. λινόπώλης -ου, ό
273. λογαδικός -όν

274. λογχοβολέω
275. λούπα, ή
276. λωπάς -άδος, ή
277. μαγκιευτική (δηλ. τέχνη) -ής, ή
278. μαγκιεύω [μάγκιψ]
279. μακροζωΐα -ας, ή
280. μακρόζωος -ον
281. μάλαθρον -ου, τό βλ. μάραθρον.
282. μανδρεΐον -ου, τό
283. μανδροτραφής -ές
284. μανίπλα -ων, τά
285. μανιπλάριος -ου, ό
286. μανίπλοι -ων, οί
287. μάσσινος -ου, ό
288. ματρικάριος -ου, ό
289. ματρωνίκιον -ου, τό
290. μεγαλόπορος -ον
291. μελάνθραξ -ακος, ό
292. μελίβιον -ου, ή
293. μελιδάριον -ου, τό
294. μελικηρίδιον -ου, τό
295. μελίκταινον -ου, τό
296. μελίξανθος -ον
297. μελίσμον -ου, τό
298. μελιτήριον -ου, τό
299. μελιχροειδής -ές
300. μελιχροποιέω
301. μεσηλικιότης -ητος, ή
302. Μεσημβριανός -όν
303. μεσημερινός -όν
304. Μεσοποταμινός -ον
305. μεταξίον -ου, τό
306. μεταξυλαβέομαι
307. μεταξυλογέω
308. μεταξυμβαίνω
309. μεταξωτός -όν
310. μεταπεριάγω
311. μηνίσκια -ας, ή
312. μήνσωρ -ορος, ό
313. μητάτωρ -ορος, ό
314. μηχάνευσis -εως, ή
315. μηχανία -ας, ή
316. μιτρανάδεσμος -ου, ό
317. μιτράριος -ου, ό
318. μικρολυπία -ας, ή
319. μοδεράτωρ -τωρος
320. μονότευχος -ον
321. μονοφθέγγομαι
322. μονόχλαινος -ον
323. μοσχοπώλης -ου, ό
324. μουκίζω
325. μουλικός -ή -όν
326. μουνικίπιον -ου, τό
327. μουστάρια -ας, ή
328. μουστάριον -ου, τό
329. μουσωτής -ου, ό
330. μύζουρις -ιδος, ή
331. μυλωνίον -ου, τό
332. μυροπράτης -ου, ό
333. μυστάρχησ -ου, ό
334. μυσταρχία -ας, ή
335. μυσταρχικός -ή -όν
336. μυστηλασία -ας, ή
337. νεκροφανῶς
338. νήδυιος -ον
339. νομογράφειον -ου, τό
340. νόσφισμα -ατος, τό
341. νυκτερικῶς
342. νωθραίνω
343. ξενοπαγής -ές
344. ξοανογλύφος -ου, οί
345. ξυλάλοχον -ου, τό
346. ξυλοβάτης -ου, ό
347. ξυλόθεος -ου, ό
348. ξυλοκαρπία -ας, ή
349. ξυλοκατάσκειος -ον
350. ξυλολάτρης -ου, ό
351. ξυλομαστίχη -ης, ή
352. ξυλοτομέω
353. όδοιποριστικός -όν
354. όδοντοδείκτης -ου, ό
355. όδοντόπονος -ου, ό
356. όδοστρωτέω
357. όθονιάπολις
358. οϊηματικῶς
359. οϊκοκράτωρ -ορος, ό
360. οϊκοκυρεύω
361. οϊκοκύρης -ου, ό
362. οϊκοκυρία -ας, ή
363. οϊκονομητικός -ή -όν
364. οϊκονομήτρια -ας
365. οϊκοτρύβλιον -ου, τό
366. οϊκουροκαθέδριος -ον
367. οϊνοβίκη -ης, ή

368. οίνοπορέω
369. οίνοπόσις -εως, ή
370. οινότης -ητος, ή
371. οίνοχειός -ου, ό
372. όλαίγειος -ον
373. όλιγοάρρωστος -ον
374. όλιγόδακρυς -υ
375. όλιγοεύφραντος -ον
376. όλιγοζώητος -ον
377. όλιγοζωία -ας, ή
378. όλιγόθρεπτος -ον
379. όλιγοθυμία -ας, ή
380. όλιγοκάματος -ον
381. όλιγοκίνδυνος -ον
382. όλιγοκρατεία -ας, ή
383. όλιγόλογος -ον
384. όλιγομβρία -ας, ή
385. όλιγόμηκης -ες
386. όλιγόπους -ουν,
387. όλιγόστευσις -εως, ή
388. όλιγοστεύω
389. όλιγοσύντυχος -ον
390. όλιγοσχιδής -ές
391. όλιγοτρεφής -ές
392. όλιγούλος -ον
393. όλιγοφρενίη -ης, ή
394. όλιγοχειρία -ας, ή
395. όλιγοχρηστία -ας, ή
396. όλιγοχώρητος -όν
397. όλοκότ(τ)ινος -ου,
398. όλυροκοπία -ας, ή
399. όμβρυσις -εως, ή
400. όμοβίαιος -ον
401. όμογέρων -οντος, ό
402. όμοεγκλίτως
403. όμοθέωρος -ον
404. όμόθρηνος -ον
405. όμοιόδοξος -ον
406. όμοιοδύναμος -ον
407. όμοιοθέος -ον
408. όμοιοκαταλήπτως
409. όμοιόκεντρος -ον
410. όμοιοκλινής -ές
411. όμοιόλεκτος -ον
412. όμοιομελής -ές
413. όμοιοπληθής -ές
414. όμοιόστροφος -ον
415. όμοιοσύνθετος -ον
416. όμοιοταγής -ές
417. όμοιοτελής -ές
418. όμοιοτεχνής -ές
419. όμοιοφωνία -ας, ή
420. όμοκάρδιος -ον
421. όμοκοιλίος -ον
422. όμολάτρης -ου, ό
423. όμολειώω
424. όμολογίζω
425. όμομαχία -ας, ή
426. όμομοίρως
427. όμονήδυος -ου, ό
428. όμοπάτρης -ιδος
429. όμόπατρος -ον
430. όμόπεδος -ον
431. όμοπλανής -ές
432. όμοπόρευτος -ον
433. όμοπροσκύνητος -ον
434. όμοπρόσωπος -ον
435. όμόπτωτος -ον
436. όμοτρεκής -ές
437. όμοτροπέω
438. όμοφρόντιστος -η -ον
439. όμοφυής -ές
440. όμοχώριος -ον
441. όνίλαμον -ου, τό
442. όνοθήλεια -ας, ή
443. όνομάγγων -ωνος, ό
444. όξυακάνθινος -ον
445. όξυαλίσ -ίδος, ή
446. όξύγαρι -ιτος, τό
447. όξυγαρίζω
448. όξυκέντρος -ον
449. όξυμύρσινος -ον
450. όξυπαθίος -α -ον
451. όξυπαθώς
452. όξυπόρφυρος -ον
453. όξυπραγία -ας, ή
454. όξυσθενής -ές
455. όξυσμός -ου, ό
456. όξυστομία -ας, ή
457. όξύτριχος -ον
458. όξυφαγία -ας, ή
459. όξυχολέω
460. όπινιάτωρ -ορος, ό
461. όππατα αιολ. πληθ., βλ. όμμα

462. ὀρδινατίων -όνος, ἡ
463. ὀρθοπηγιάω
464. ὀρθόσφυρος -ον
465. ὀρنيθόμορφος -ον
466. ὀρنيθόπουλον -ου, τό
467. ὀρنيθοπώλης -ου, ὁ
468. ὀρنيθοσκοπική -ῆς (τέχνη), ἡ
469. ὀρنيθοτυφλία -ας, ἡ
470. ὀρنيθοτυφλότης -ητος, ἡ
471. ὀροβοάλευρον -ου, τό
472. ὀροβοπώλης
473. ὀρογραφία -ας, ἡ
474. ὀροδέω
475. ὀροθέτις -ιδος, ἡ
476. ὀροκωνίτις -ιδος, ἡ
477. ὄρομα -ατος, τό
478. ὀρόπεζα -ης, ἡ
479. ὄτω *δοτ. εν. αττ. αντί ᾠτινι, βλ. ὅστις*
480. οὐηξιλλατίων -ωνος, ἡ
481. οὐσουκαπτίων -ωνος, ἡ
482. ὀφθαλμοπονέω [ὀφθαλμός, πόνος]
483. ὀφθαλμοπονία -ας, ἡ [ὀφθαλμός, πόνος]
484. ὀφιοτρόφος -ον [ὄφις, τρέφω]
485. ὀφιοφώνος -ον
486. παρυφή -ῆς, ἡ
487. περιπολάς, ἄδος
488. ποπούλους
489. πωμήριον -ου, τό
490. ῥάγμα -ατος, τό
491. ῥεπαρατίων -ωνος, ἡ
492. ῥοδοφορία -ας, ἡ
493. ῥυπαρώδης -ες
494. σαθαρυγά *αμφίβ. βλ. σα(ι)θάρυγξ.*
495. σα(ι)θάρυγξ -γγος, ἡ
496. σακκοπάθιον -ου, τό
497. σαλγαμάριος -ου, ὁ
498. σάμβαθον -ου, τό
499. Σαρδιακός -ή -όν
500. σᾶτρον -ου, τό
501. σευναρμόστρια -ας, ἡ *βλ. θοιναρμόστρια.*
502. σεληνοδρόμιον -ου, τό
503. σελλοποιός -οῦ, ὁ
504. σενᾶτος -ου, ὁ
505. σηρικοφόρος -ον
506. σιδηροφορία -ας, ἡ
507. σιτόφακον -ου, τό
508. σκαμβάλυξ -υκος
509. σκαμβευτής -οῦ, ὁ
510. σκαμβεύω
511. σκάμβωσις -εως, ἡ
512. σκανθαρίζω
513. σκελετοποιέω
514. σκίμαλλος -ου, ὁ
515. σκνιπή -ῆς, ἡ
516. σκομβρίζω
517. σπαθαρικός -ή -όν
518. σπεκλᾶριον -ου, τό
519. σπληνίας -ου, ὁ
520. σταδόν
521. στασιάρης -ιδος
522. στηλᾶριον -ου, τό
523. στηλογράφησις -εως, ἡ
524. στιπένδιον -ου, τό
525. στράτα *και* στρᾶτα -ης, ἡ
526. στρατηλατιανός -οῦ, ὁ
527. στρεβλωτικός -όν
528. στυπάζω
529. συγκεραστικός -όν
530. συγκληρικός -οῦ, ὁ
531. συλλαυρίτης -ου, ὁ
532. συμμερισμός -οῦ, ὁ
533. συμπαρθενεύω
534. συμποσιαστικός -όν
535. συμφορητικός -όν
536. συναθλητής -οῦ, ὁ
537. συναφιερῶ
538. συνδιεξάγω
539. συνέγδαμος -ον
540. συνηγεμονικός -όν
541. συνομόφυλος -ον
542. συνταριχεύω
543. συοπώλης -ου, ὁ
544. σφάλαξ
545. σφενδονικός -όν
546. σχετλιάσις -εως, ἡ
547. ταβερναρία -ας, ἡ
548. ταραχίζομαι
549. τάρχεα -ων, τὰ
550. ταυροκέφαλος -ον
551. ταῦτωνυμία -ας, ἡ
552. ταχυπνοέω *συνηρ.*

553. ταχύχειρ -ρος
554. τειρωνολογέω
555. τεκνοδότης -ου
556. τεκνοσπορέω
557. τεκνοσπορικός -όν
558. τερψίθυμος -ον
559. τεταρτωπόλης -ου, ό
560. τετελειωμένως
561. τετεχνασμένως
562. τετραϊκύων -κυνός
563. τετραΰφύλακος -ον
564. τετραΰφυλλος -ον
565. τετραΰχρόος -οον
566. τετράχρωμος -ον
567. τζίμουριον -ου, τό
568. τμητήριον -ου, τό
569. τριβᾶκόομαι
570. τρικάμαρος -ον
571. τρυγωνίζω
572. τυμβωρῦχική -ῆς, ή
573. τυροπρατέω
574. τυρόπωλις -ιδος, ή
575. τυφομανής -ές
576. ύαλοπώλης -ου, ό
577. ύβριστήριος -ον
578. ύπερκαταβαπτύω
579. ύπέρπαχης -ητος
580. ύπερπολεμέω
581. ύποβλεμματικῶς
582. ύπογαργαλίζω
583. ύποδιαρρέω
584. ύπολαζούριος -ον
585. ύποπικρίζω
586. Φαναγορείτης -ου, ό
587. Φαναγορεύς -έως, ό
588. φαυλοδιδάσκαλος -ον
589. φαυλόδοξος -ον
590. φαυλοποιός -όν
591. Φιδηναῖος -ου, ό
592. Φιδηνάτης -ου, ό
593. φίικis -ιδος
594. φιλάγγελος -ον
595. φολίδωμα -ατος, τό
596. φρύνινον -ου, τό
597. Φωλευτήριος
598. φωνάζω
599. φωτοβολία -ας, ή
600. χαλκοπράτης -ου, ό
601. χαρμολύπως
602. χειροψέλ(λ)ιον -ου, τό
603. χερσοπαράδεισος -ου, ό
604. χιονοφεγγής -ές
605. χιονόφεγγος -ον
606. χλέμα -τος, τό
607. χλῖος (-η) -ον
608. χοιροθυσία -ας, ή
609. χοιρότριψ -ιβος
610. χριστύβρις -εως, ή
611. χυμευτής -οῦ, ό
612. χωματεπιμελητεία -ας, ή
613. ψαλμώδης -ους, ό
614. ψαχνός (-ή) -όν
615. ψευδοδιδασκαλέω
616. ψευδοδίκητειον -ου, τό
617. ψευδοπρεσβύτερος -ου, ό
618. ψιδράκια -ων, τά
619. ψυαλγία -ας, ή
620. ψυχρίς -ίδος, ή
621. ψευδερημίτης -ου, ό
622. ώκῦποδέω
623. ώκῦποδία -ας, ή

A

ἄβυρσος -ον [βύρσα] **χωρίς δέρμα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 911.62 (ασπίδα).

ἀγαθοδότις -ιδος [ἀγαθός δίδωμι] *επίθ.* θηλ. **χριστ. αυτή που δίνει το καλό** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.3 (589B), κ.α., κτλ.

ἀγαθοδότως [ἀγαθοδοτίς] *επίρρ.* **γενναιόδωρα, με απλοχεριά** ΔΙΟΝ²¹. Οὐρ. *ίερ.* 1.1 (120B) κτλ.

ἀγαθόδωρος -ον [ἀγαθός, δῶρον] *επίθ.* **απλόχερος, γενναιόδωρος** ΜΑΞ². *Ἀπορ.* (PG91.1289A) | *επίσης ως κύριο όνομα* **Αγαθόδωρος** ΕΠΙΓΡ. 1.128.6.

ἀγαθοεργέτις -ιδος [ἀγαθοεργέω] *επίθ.* θηλ. **αγαθοεργός** ΔΙΟΝ²¹. Έκκλ. *ίερ.* 2.2.3 (393C), 2.3.3 (397D).

ἀγαθοέργημα -τος και **ἀγαθούργημα** -τος, τό [ἀγαθός, ἐργάζομαι] **καλή πράξη, αγαθοεργία** ΜΕΘ. *Ἀναστ.* 2.15 (σ. 363.8· PG 18.312A) ΦΩΤ. *Βιβλ.* χφ 234 (σ. 297b 33) κτλ.

ἀγαθοεργικός -ή -όν και **ἀγαθουργικός** -ή -όν [ἀγαθός, ἐργάζομαι] *επίθ.* **αγαθοεργός** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.8 (597C), 2.11 (652A) κτλ.

ἀγαθοσύνη -ης, ή βλ. ἀγαθωσύνη.

ἀγαθουργικῶς [ἀγαθουργικός] *επίρρ.* **ευεργετικά** ΔΙΟΝ²¹. Έκκλ. *ίερ.* 2.3.3 (400A), κ.α.

ἀγαθουργῶς [ἀγαθός ἐργάζομαι] *επίρρ.* **με ευεργετικό τρόπο** ΔΙΟΝ²¹. Έκκλ. *ίερ.* 3.11 (441B), 3.12 (444A) • *επίσης ἀγαθοεργῶς* ΘΕΟΔ⁸. *Λόγ. κατηχ.* 17 σ. 48.16.

ἀγαλλίασμα -ατος, τό βλ. ἀγαλλίαμα.

ἀγαλλιασμός -οῦ, ό [ἀγαλλιάω] **πανηγυρισμός** ΜΑΚ. Όμ. 17.12 (PG 34.632B).

ἀγαπήτρια -ας, ή [ἀγαπάω] **αυτή που αγαπάει, που δείχνει συμπάθεια ή προτίμηση σε κάτι:** *Εὔα ... ἀγαπήτρια δρακοντιαίων συρισμάτων η Εὔα, που αγαπάει τον συριγμό των φιδιών [ΙΩΑΝ.] Όμ.* (PG 55.614.71).

ἀγαπητρίς -ίδος, ή [ἀγαπάω] **αγαπημένη, ερωμένη:** *ή τῶν ἀγαπητρίδων ... μανία* ΒΑΣ. *Συννείσ.* 2 (PG 30.813C).

ἀγιοπαράδοτος -ον [ἅγιος παραδίδωμι] *επίθ.* **αυτός που παραδίδεται από τους αγίους:** *πᾶσαν δέλτον ἀγιοπαράδοτος* ΘΕΟΔ⁸. *Ἐπιστ.* 1.8 (PG 99.937A).

ἀγιοπρακτός -ον [ἅγιος, πράσσω] επίθ. **αυτός που προέρχεται από μια ιερή ενέργεια:** ταύτην τὴν οἰκονομίαν ἀγιοπρακτον ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 34.60 (PG 99.1024B).

ἀγκαλιδοπώλης -ου, ὁ [ἀγκαλῖς πωλέω] ουσ. **αυτός που πουλάει με τη δέσμη ή το δεμάτι** (ξύλα για φωτιά) ΦΩΤ. Λέξ. α 179.

ἀγκιστρευτής -οῦ, ὁ [ἀγκιστρεύω] ψαράς, **αυτός που ψαρεύει με αγκίστρι** ΛΕΟΝΤΒ. Ὅμ. 11.179.

ἀγκυρογαλάτης -ου, ὁ [Ἀγκυρογαλατία] **σχετικός με την Αγκυρα της Γαλατίας** ΑΘΑΝΑΣ. Συν. 26.6 (πρβ. ΣΟΚΡ³. Ἐκκλ. ἰστ. 2.19.66).

Ἀγκυρογαλατία -ας, ἡ [Ἄγκυρα, Γαλατία] γεωγρ. **Αγκυρα της Γαλατίας (πόλη)** ΑΘΑΝΑΣ. Ἀπολ. δευτ. (PG 25.325A) ΘΕΟΔΩΡΗΤ¹. Ἐκκλ. ἰστ. (PG 82.1000D), κ.α.

ἀγνικῶς [ἀγνός] επίρρ. **με σεβασμό:** τοὺς λόγους τῶν κτισμάτων ἀγνικῶς θεωρεῖ ΙΩΔΑΜ. (PG 95.96A).

ἀγριόφθαλμος -ον [ἄγριος, ὄφθαλμός] επίθ. **αυτός που έχει άγριο βλέμμα** ΛΕΞ. EGud. α 17 κτλ. | ουσ. τὸ ἀγριόφθαλμον **σκληρότητα του προσώπου** ΛΕΞ. Ζων. α 31.16.

ἀδιάπτυκτος -ον [διαπτύσσω] επίθ. **αυτό που δεν μπορεί να φανερωθεί** ΙΑΜΒΑ¹. Πυθ. 35.252.11.

ἀδιασκέδαστος -ον [διασκεδάννυμι και διασκεδάζω] επίθ. **ο μη διασκορπισμένος, συμπαγής** ΙΩΑΝ¹. Ψυχ. 15.360.26 | **ο μη αποσπασματικός** ΦΩΤ. Βιβλ. 203. 164a. 30 (μάθησις) | **ακατάλυτος, άφθαρτος** βυζ.

ἀδιευκρινήτως [διευκρινέω] επίρρ. **συγκεχυμένα, ασαφώς** ΣΧ. ΕΡΜΟΓ. Εύρ. 7.56.27.

ἀειαμετάβλητος -ον [ἀεί, μεταβάλλω] στο ουδ. ουσ. **αυτό που είναι αιώνια αμετάβλητο** ΔΑΜΑΣΚ. Παρμ. 267.18.

ἀθαμαντικός -ή -όν [Ἀθάμας] **αθαμαντικός, σχετικός με τον Αθάμαντα** || βοτ. μῆον ἀθαμαντικόν εἶδος μῆον (*Meum athamanticum*, φυτό της οικογένειας των σκιαδανθών) ΓΑΛ. 14.43, κ.α. ΠΑΥΛΑΙΓ. 7.11.7-8 ΑΕΤ¹. 11.5.38, κ.α.· **διαδεδομένο παντού στη Μακεδονία** (πρβ. ΔΙΟΣΚ². 1.3.1 ΟΡΕΙΒ. 11 μ 15) και την Ισπανία (πρβ. ΔΙΟΣΚ². 1.3.1)· πρβ. επίσης ΠΛΙΝ. ΝΗ. 20.253 || **εἶδος θαψίας** (*Thapsia maxima*) θαψία μεγάλη ἤτοι ἀθαμαντική [ΓΑΛ.] Λέξ. σ. 389.11 || **εἶδος κρασιού** ΓΑΛ. 14.111.

άζυγοστάτης -ον [ζυγοστατέω] **αυτός που δεν μπορεί να ζυγιστεί** ΛΕΟΝΤΒ. Όμ. 14.262 (διαφ. γρ. -στάτιστος).

Αιγεάτης -ου **αυτός που κατάγεται από τις Αιγές** ΣΤΕΦ¹. στο λ. Αιγαί κτλ.

αίμοποτέω [αίμοπότης] *συνηρ. πίνω αίμα* ΑΡΙΣΤΟΦ². Ζώων ίστ. 2.213, 297, 377 Σχ. Ιλ. 21.394c ΘΕΟΔΟΣ⁸. Έπιστ. 406.20· αίμοποτεῖς οὐκ οἰνοποτεῖς εἶναι αίμα αυτό που πίνεις, όχι κρασί ΛΕΟΝΤΒ. Όμ. 6.49 (για τη Θεία Ευχαριστία).

Αἴπιον -ου, τό **Αίπιο** ΠΟΛ. 4.77.9, 80.13 ΗΣΥΧ., βλ. Ἐπιον.

αἰπυβόης -ου, ὁ [αἰπύς, βοάω] **εκλαϊκευτής, αναγνώστης** (δηλ. ἀναγνώστης) ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.296.

αἰσυλόθησκος -ον [αἴσυλος, θρησκός] **αυτός που λατρεύει το κακό** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1. 322 (διόρθ., αἰνοσίθησκος χφφ).

αἰσυλόμητις -ιος [αἴσυλος, μήτις] *επίθ.* **αυτός που έχει κακούς σκοπούς** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.161.

αἰσχροπραγμοσύνη -ης, ἡ [αἰσχρός, πράγμα] **πράξη ή στάση που προκαλεί ντροπή** ΦΩΤ. Βιβλ. 22a.36 (για πόρνες).

αἰωνογόνος -ον [αἰών, γίγνομαι] **γεννήτορας της αιωνιότητας** ΣΥΝ. Ἰμν. 1.252 (εικασ.)

ἀκατακαλύπτως [κατακαλύπτω] *επίρρ. με ἀκάλυπτο κεφάλι* [Διδ¹.] Μοντ. σ. 457.4 ΙΩΔΑΜ. (PG 95.653.47) κτλ. || **ἀκάλυπτα, ανοιχτά** ΚΥΡ¹. Ιωάν. 2.225.28 Pusey, κ.α. ΗΣΥΧ. στο λ. ἀνακεκαλυμμένως κτλ.

ἀμφοτερισμός -οῦ, ὁ [ἀμφοτερίζω] **επαμφοτερίζουσα στάση** (χάριν καιροσκοπισμοῦ) ΠΟΛΥΔ. 7.91, για την πολιτική πράξη του Θηραμένη (βλ. ΠΛΟΥΤ. Νικ. 2: τὸ ... ἐπαμφοτερίζον ἀεὶ τῆ προαιρέσει).

ἀμφυλάω [ἀμφί, ὑλάω] **γαβγίζω, αλυχτάω (από μέσα μου)** ΓΡΗΓ. Ἐπ. (PG 37.1272.9: γ' πληθ. ἀμφυλάουσι) κτλ.

ἀνακομιστικός -ή -όν [ἀνακομίζω] **αυτός που σχετίζεται με την επιστροφή, αυτός που οδηγεί προς τα πίσω** (ημέρα) ΗΣΥΧ. ν 666.

ἀνδρογύνως [ἀνήρ, γυνή] *επίρρ.* **άνδρες και γυναίκες μαζί:** λούεσθαι κάνω μπάνιο, λούζομαι ΕΠΦ. Αίρ. 30.7.

ἀνεπικαλύπτως [ἐπικαλύπτω] *επίρρ. ανοιχτά* ΔΙΟΔ. 2.21.2 (διαφ. γρ.) ΔΙΔ¹. απ. Ψαλμ. (PsK 1229.25) ΕΥΣ¹. Εὐαγγ. ἀπόδ. 5.8.2, 5.8.11, Εὐαγγ. προπ. 3.9.10 ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Νεφ. 31α 6 κτλ. (βυζ.).

ἀνεπικρύπτως [ἐπικρύπτω] *επίρρ. με μη κρυφό τρόπο* ΣΧ. ΛΟΥΚ. 21.19.

ἀποτριτεύω [ἀπό, τριτεύω] **μοιράζω το ένα τρίτο** ΙΠΠΙΑΤΡ. *Lugd.* 42.3.

ἀποφθεγματικῶς [ἀπόφθεγμα] *επίρρ. αποφθεγματικά, το να εκφράζεται κανείς με γνωμικά* ΠΡΟΚΛ. *Τίμ.* 1.370.17 ΕΥΣΤΘΕΣ. 1870.45.

ἀπομύζουρις -ιδος, ή [ἀπομυζάω, οὐρά] *ἀσεμν. «ρουφήχτρα»* ΚΩΜ. PCG 192, λέγεται για γυναίκα που κάνει πεολειχία.

ἀρσενοβάτης -ου, ό [ἄρσην, βατέω] **ομοφυλόφιλος, παιδεραστής: παιδοπίπας:** ἀρσενοβάτης, ἀνδροβάτης ΗΣΥΧ.

ἀσκορδίνωτος [σκορδινάομαι] **αυτός που δεν τεντώνει τα μέλη του κατά το ξύπνημα** ΚΩΜ. 286.

αὐστηροπρόσωπος -ον [αὐστηρός, πρόσωπον] **αυτός που έχει αυστηρό πρόσωπο** CCA 4.159.1, 10.181.17

αὐτοβουλήτως [αὐτοβούλητος] *επίρρ. οικειοθελῶς αυτοβούλως* ΗΣΥΧ. ε 649.

αὐτοκαύδαλος -ον [αὐτός, (;)] **αυτοσχεδιαστικός, χονδροειδής, χοντροκομμένος** ΑΝ. Ρητ. 236.4 (διαφ. γρ. αντί αὐτοκάβδαλος στο ΑΡΙΣΤΟΤ. Ρητ. 1415b 38) | *ουσ. γελωτοποιοί, κωμικοί που αυτοσχεδιάζουν* ΕΥΣΤΘΕΣ. 884.27.

αὐτοκιβδήλως [αὐτός, κίβδηλος] *επίρρ. με τρόπο απατηλό, αμφιλεγόμενο, ανακριβή* ΑΝ. Ρητ. 185.32, 186.7 (διαφ. γρ. αντί αὐτοκαβδάλως στο ΑΡΙΣΤΟΤ. Ρητ. 1408a 12).

αὐχηματικῶς [αὐχημα] **με δίκαιη ἔπαρση** ΘΕΟΔ⁸. Μαρ. (PG 96.696.2)

ἀφλέγμων -ον [φλέγω] **χωρίς ανάφλεξη, αυτός που δεν μπορεί να αναφλεγεί** ΚΥΡΑΝ. 2.16.11.

Ἄφροδισιεύς -έως **αυτός που κατάγεται από την Αφροδισία** ΓΑΛ. 11.793.13, κ.α. κτλ.

ἀχειμάστως [ἀχείμαστος] *επίρρ. χωρίς τρικυμία* ΚΥΡΑΝ. 3.2.13 ΩΡΙΩΝ στο λ. λιμήν κτλ.

ἄωπος -ον [ᾠψ] **εκθαμβωτικός, εκτυφλωτικός** ΑΠ⁹. 117.21.

B

βαμβακερός -όν [βαμβάκιον] **βαμβακερός** ΚΩΝΣΤ. Έθιμοτ. 473.11, κ.α.

βαμβάκινος -ον [βαμβάκιον] **βαμβακερός** ΚΥΡΑΝ. 1.19.16-17 κτλ.

βαρδόσημος -ον [πάρδαλις (;), σήμα] **πιθ. πιτσιλωτός σαν λεοπάρδαλη** ΡΟΧΥ.3860.20.

βηξιλλατίων -ωνος, ή [λατ. *vexillatio*] **απόσπασμα στρατιωτών** ΛΥΔ. Αρχ. 70.1 Μην.1.41.1 κτλ.

βηχικός -οῦ, ό [βήξι] **αυτός που υποφέρει από βήχα** ΚΥΡΑΝ. 3.1.52-53.

βλαταγίζω [πρβ. λατ. *blatio, blatero*] **κάνω θόρυβο, αντηχώ** ΗΣΥΧ. β 678.

βλαττώω [πρβ. λατ. *blatio, blatero*] **συννηρ. συμπεριφέρομαι σαν παιδί** ΗΣΥΧ. β 682.

βλέτυς -υος **βδέλλα** ΗΣΥΧ. β 704 ΗΡΩΔ. 3.2, σ. 482.26.

βλίτυξ -υγος, ή **βδέλλα** ΗΡΩΔ. 3.2, σ. 482.26, 742.7 ΗΣΥΧ. β 100.

βολουντάριος -ον [λατ. *voluntarios*] **εθελοντικός, αυθόρμητος (όρκος)** ΣΤΕΦ³. Ρήτ. 296.33.

βουθύω [βουῦς, θύω] **θυσιάζω βόδια** ISEG. 50.1100.19 (εικασ.).

βουτροφέω [βουῦς, τρέφω] **τρέφω βόδια** ISEG. 1100 (B).6, 1101.19, κ.α. ΤΖ. Ιστ. 4.136.365.

βυσμός -οῦ, ό [βύω] **ασθένεια των ματιών, ειδικά του οφθαλμικού βολβού** ΚΥΡΑΝ.1.16.17.

βωλοστροφικός -οῦ, ό [βωλοστροφέω] **βωλοκόπος, σβάρανα** ΡΟΧΥ. 3805.11 (60ς^{μ.χ.}).

Γ

γάλακτότης -ητος, ή [γάλα] **θηλασμός** ΠΡΟΚ. Άισμ. (PG 87. 1736.52).

γεροντόδερμος -ον [γέρων, δέρμα] **αυτός που έχει γεροντικό δέρμα, ουτιδιασμένος** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Πλ. 266.

γεροντόπαις -ιδος, ό [γέρων, παίς] **ηλικιωμένος γιος** Σχ. ΚΛΗΜ. 324.1 ΕΥΣΤΘΕΣ. Ορυσκ. 49.45.

γεφυρίς -ίδος, ή [γέφυρα] **πόρνη** ΗΣΥΧ. || **άνδρας που λέει σκώμματα** (κατά τη διάρκεια πομπής από την Αθήνα προς την Ελευσίνα) ΗΣΥΧ. || **ξένη, επείσακτη** ΛΕΞ. *Sud.*

γνάψιμος -ον [γνάπτω] **αυτός που καθαρίζεται από γναφέα** ΡΟΧΥ. 4004.13 (5ος^{μ.Χ.}).

γοναγρός -όν [γονάγρα] **ιατρ. αυτός που πάσχει από αρθρίτιδα στο γόνατο** ΚΥΡΑΝ. 2.40.54.

Γορδιοτειχίτης -ου, ό [Γορδίου τείχος] **κάτοικος του Γόρδιου Τείχους** ΙΒСН 96.13, 18 (2ος-1ος^{π.Χ.}) ΗΡΩΔ. 3.277.21 ΣΤΕΦ¹. (στο λ. Αβώνου τείχος, κ.α.).

Γορδίου τείχος -ους, τό [Γόρδιος, τείχος] **γεωγρ. Γορδίου Τείχος, πόλη που ιδρύθηκε από τον Μίδα** ΙΒСН 96.13, 17 (2ος-1ος^{π.Χ.}) ΣΤΕΦ¹. (στο λ. Αβώνου τείχος, κ.α.).

Δ

δακνίζω [δάκνω] **καίω, ερεθίζω τη γλώσσα** (λέγεται για τον ελλέβορο) ΟΡΕΙΒ. 8.2.4.

δαφνοστεφής -ές [δάφνη, στέφω] **επίθ. δαφνοστεφανωμένος** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. Β 12.

δεδώνη -ης, ή **κοράκι** ΚΥΡΑΝ. 3.22.2.

δεκάργυρος -ου, ό επίσης δεκάργυρον -ου, τό [δέκα, άργυρος] **ονομασία νομίσματος** ΡΟΧΥ. 3874.46 (4ος^{μ.Χ.}).

δεκαχρονίζω [δέκα, χρονίζω] **γίνομαι δέκα χρονών, είμαι δέκα χρονών** ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 8 (σ. 50.19) = Λόγ. κατηχ. 111 (σ. 148.20).

δηγματικῶς [δηγμα] **δαγκώνοντας, με δαγκωματιές** ὁδᾶξ ἦτοι δηγματικῶς καὶ τμητικῶς συμπλακείσα τῷ ἄρρени δαγκώνοντας και ξεσκίζοντας αγκαλιάζει το αρσενικό Σχ. ΝΙΚ. Θηρ. 131c.

δημογραμματεύς -έως, ό [δήμος, γραμματεύς] **ονομασία υπαλλήλου της επαρχιακής διοίκησης** δ. φυλής ΡGenova 71.1, 6 (6ος^{μ.Χ.})

δημοκρατορικός -ή -όν [δημοκράτωρ] *επίθ.* = δημοκρατικός ΦΩΤ. Βιβλ. 317b 38.

δημοσάριος -ον [δήμος] *επίθ.* **δημόσιος** (λέγεται για πλοίο) ΡΟΧΥ. 3423.13 (4ος μ.Χ.).

διαδέλλω σκίζω, κομματιάζω ΗΣΥΧ.

διάκλυσις -εως, ή [διακλύζω] **πλύσιμο** ΘΕΟΔ⁸. *Επιστ.* 552.43.

διάκρasiς -εως, ή [διά, κράσις] **μίγμα** AN. Lond. 14.23 [ΑΡΧΥΤ.] 43.18 (ΣΤΟΒ. 2.31.120.68).

διαπλευρισμός -οῦ, ό [διά, πλευρισμός] *βοηθητικό φράγμα που εγκάρσια ενώνει δύο ταμειντήρες νερού ώστε να είναι δυνατή η τμηματική άρδευση ενός αγρού* PLILLE I.i.6, ii.5 (3^{ος} π.Χ.).

διχονίον -ου, τό [δίς, χοῦς] **δοχείο δύο χοών** ΡΟΧΥ. 3942.20, 22, 38 (7ος μ.Χ.).

δορατοδόκη -ης, ή [δόρυ, δέκομαι] **θήκη για δόρατα** ΣΧ. ΙΛ. 10.153b • *πρβ.* δουροδόκη ΟΔ. 1.128.

δορκάζω [δέρκομαι] **κοιτάζω ολόγυρα** ΗΣΥΧ. δ 2216· ό πῶλος ... σκιριτῶν δορκαζέτω ΙΠΠΙΑΤΡ. *Cant.* 93.17.

δουρατοδόχος -ον [δόρυ, δέχομαι] *επίθ.* **αυτός που φυλάγει τα δόρατα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1189.18 (σῦριγξ στο ΙΛ. 19.387).

δυναμωνυμία -ας, ή [δύναμις, ὄνομα] **το όνομα της δύναμης** ΔΙΟΝ²¹. *Όνομ.* 8.1 (PG 3.889C).

δυναστρία -ας, ή [δύναμαι] **κυρία, ηγεμόνισσα, βασίλισσα** ΚΥΡΑΝ. 1.1.130-131.

δυσείκτως [δύσεικτος] *επίρρ.* **επίμονος, ανθεκτικός στη θεραπεία** ΠΑΥΛΑΙΓ. 6.122.3.

δύσθηρικός -ον [δυσ-, θρησκεύω] **άπιστος** ΕΥΔΟΚ. *Κυπρ.* 2.8.

δυσπαράκλητος -ον [δυσ-, παρακαλέω] **αδυσώπητος, αμείλικτος** ΙΩΣ. *Ίουδ.* άρχ. 16.5.4 (151) ΣΧ. ΙΛ. 1.225c κτλ.

δυσωδῶς [δυσώδης] *επίρρ.* **βρωμερά, δυσωδῶς** ΚΥΡΑΝ. 3.42.6.

Ε

ἐγγίσωμα -ματος, τό [ἐγγίζω] **κάταγμα του κρανίου**, με μετατόπιση του ενός οστού κάτω από το άλλο [ΓΑΛ.] Όρ. 19.431.14 κ.α.

ἐγκαρδία -ας, ή [ἐν, καρδία] **εγκαρδία**, πολύτιμος λίθος με έκτυπο ένα σχήμα σε μορφή καρδιάς ΠΛΙΝ. 37.159.

ἐγκαταγέλαστος, -ον [ἐν, κατά, γέλος] **γελοίος, καταγέλαστος** ΠΡΜΑΡ. Πιον. 18.14.

ἐγκυανίζω [ἐν, κυάνεος] **έχω γαλαζωπό χρώμα** ΚΥΡΑΝ. 6.7.1.

εἶλος -ου, ό [εἰλέω] **ίλιγγος, ζαλάδα, αναγούλα** ΗΣΥΧ. στο λ. ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Άχ. 581.

εἰκοστόμονος -ον [εἰκοστός, μόνος] **επίθ. ουσ.** τὸ εἰκοστόμονον **το ένα εικοστό πρώτο** [ΔΙΟΦ.] απ. τόμ. 2.5 [ΗΡΩΝ] Στερ. 1.1.2.

εἰλίων -ονος βλ. ἰλίων, -ονος.

ἐκδικαστής -οῦ, ό [ἐκδικάζω] **εκδικητής, τιμωρός** τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν ΕΥΡ. Τκέτ. 1151 (λυρ.).

ἐκπλεονεξία -ας, ή [ἐκ, πλεονεκτέω] **αυθάδεια, θράσος, προπέτεια** PLUGD.BAT. 18.7 (4ος^{μ.Χ.}).

ἐκσκέλλω [ἐκ, σκέλλω] **αμετάβ. στεγνώνω** ΕΠΙΧΑΡΜ. 153 (εικασ.) ΗΣΥΧ.

ἐκτρίτωσις -εως, ή [ἐκ, τρίτος] **το να μειώνει κανείς κατά το ένα τρίτο μέσω βρασμού, λέγεται για μαγικά ή θεραπευτικά αφεψήματα** ΚΥΡΑΝ. 2.25.13.

ἐλαιοποιέω [ἔλαιον, ποιέω] **παράγω λάδι** PPSI 1230.12 (2ος^{μ.Χ.}).

ἐλαιοπράτισσα -ας, ή [ἔλαιον, πρᾶτωρ] **πωλήτρια λαδιού** IZPE 10.117 (323-326 μ.Χ.).

ἐλαιοπωλέω [ἔλαιον, πωλέω] **εμπορεύομαι λάδι** PPSI 1239.10 PLaur. 187.14 (2ος^{μ.Χ.}).

ἐλαιόπωλις -ιδος, ή [ἔλαιον, πωλέω] **πωλήτρια λαδιού** PIAND. 146, XI 12 (180 π.Χ.)· POBODL. II 2355, 2 (ἐλεόπωλις) (3ος^{μ.Χ.})· PCAIR.MASP. III 67287, col. IV 23 (βυζαντινή εποχή).

ἐλαιοπώλισσα -ας, ή [ἔλαιον, πωλέω] **πωλήτρια λαδιού** PSB 10978 (320 μ.Χ.).

ἐλαιούργισσα -ας, ή [ἐλαιουργός] **ουσ. η παραγωγός λαδιού** PGOT. 22 (6ος^{μ.Χ.}).

ἐλαιουργικός -ή -όν [ἐλαιουργός] *επίθ.* **σχετικός με την παραγωγή λαδιού** POXY. 2350 i 9 (3ος^{μ.χ.}) κτλ.

ἐλαιοφοικῶν -ῶνος, ὁ [ἔλαιον, φοῖνιξ] *ουσ.* **άλσος με ελιές και φοινικόδεντρα** PCPR. 7.46.9 (2ος^{π.χ.}).

ἐλευθερωτικός -ον [ἐλευθερώω] **σχετικός με την ελευθερία** ΦΩΤ. 108 a 7 (λόγος) κ.α.

Ἐλευσις -εως, ὁ **Ἐλευσις**, *ὄνομα προσώπου* ΔΙΟΓ. 1.29 (=FGrHist 55, συγγραφέας του Περί Ἀχιλλέως).

ἐμμυστήριος -ον [ἐν, μυστήριον] **μυστικιστικός** [ΓΡΗΓ.] *Λειτ.* (PG 36.725A).

ἐμψίω [ἐν, ψίω] **τρέφω με χυλό, με παπάρα** ΑΙΣΧΥΛ. απ. 246b, κ.α. ΙΠΠΩΝΑΞ απ. 160 ΗΣΥΧ. ε 2573 ΦΩΤ. Λεξ. 1.241.

ἐνδιατρέχω [ἐν, διατρέχω] **διατρέχω, διασχίζω** PPGM 1.122.

ἐνθεασμός -οῦ, ὁ [ἐνθεος] **ένθημανία, δαιμονισμός** ΠΡΟΚΛ. *Κρατ.* 68. 29. 6-12 κ.α. ΨΕΛΛ. Σύν. 1. 319 κ.α. κτλ.

ἐξακισχιλιοστός -όν [ἐξάκις, χίλιοι] **εξάκις χιλιοστός** ΕΙΡΗΝ. *Αἶρ.* 22.34 κτλ. || τὸ ἐξακισχιλιοστόν **το εξάκις χιλιοστό μέρος** [ΔΙΟΦ.] απ. τόμ. 2.5.5.

ἐξαναπηδάω [ἐξ, ἀνά, πηδάω] **πηδάω (από το κρεβάτι)** POXY. 4672.5 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

ἐξομοίωμα -ατος, τό [ἐξομοίωω] **μίμηση, αναπαραγωγή ζωγρ. ή γλυπτ.** (για είδωλα) ΚΥΡ¹. *Λατρ.* (PG 68.493.16).

ἐξοχέτευμα -ατος, τό [ἐξοχετεύω] **απόρροια, προέλευση** ΟΡΑΚ. *Chald.* 60 βλ. ἐξοχέτευσις.

ἐόρτημα -ατος, τό [ἐορτή] **γιορτή, πανηγυρισμός** PSB 7567.3 (3ος^{μ.χ.}).

ἐπακολουθήτρια -ας, ή [ἐπακολουθέω] **συνυπεύθυνη για την κηδεμονία ενός ανηλίκου** PBGU 1070.8 (3ος^{μ.χ.}) POXY. 909.4-5 (3ος^{μ.χ.}) PLIPS. 9.6 (3ος^{μ.χ.}).

ἐπανασύρομαι [ἐπί, ἀνά, σύρω] **βγάζω το ρούχο μου, γδύνομαι** ἐπανασυρόμενος ΚΩΜ. PCG 8 54 (PSCHUBART 26.2).

ἐπεγκοτέω [ἐπί, ἐγκοτέω] **οργίζομαι, αγανακτώ** ΨΕΛΛ. *Poem.* 53. 651 ΕΥΤΕΝ. 9.14.

ἐπισκεπάω [ἐπί, σκεπάω] σκεπάζω ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 2.427.

ἐπισκήνωμα -ματος, τό [ἐπισκηνόω] καταυλισμός, κατασκήνωση του Ιησού στην έρημο ΕΥΣ¹. Ψαλμ. (PG 23.1161A).

ἐπισκωματικῶς [ἐπισκώπτω] σκωπτικά, χλευαστικά, περιπαικτικά ΕΠΦ. Άγκ. 103.8 κ.α.

ἐπιστέφιος -ον [ἐπιστέφω] αυτός που δοξάζει τη νίκη (ύμνος) ΓΡΗΓ. Έπ. 2.1.38.48 (PG 37.1329A).

ἐπιστολαφορία -ας, ή [ἐπιστολή, φέρω] έργο του γραμματοκομιστή ΡΡΕΤΑΥΣ 84.3 (185 μ.Χ.) ΡΟΧΥ. 3095.9-10 (217/218 μ.Χ.).

ἐπιστόμιον -ίου, τό [ἐπί, στόμα] επιστόμιο, έλασμα από χρυσό που τοποθετείται στο στόμα του νεκρού (ενίσι. όμως στο στήθος ή πάνω στο κεφάλι).

ἐποικιοφύλαξ -ακος, ό [ἐποίκιον, φύλαξ] φύλακας αγροκτήματος ή συνοικισμού ΡΟΧΥ. 3518.9 (3ος^{μ.Χ.}).

ἐπορον άόρ. ορ. ενεργ. του *πόρω.

ἐπτακελλάριον -ου, [ἐπτά, κελλάριον] κιβώτιο ή κάσα με επτά θέσεις ΡΑΝΤ. 93.31.

ἐπτάπολος -ον [ἐπτά, πόλος] αυτός που αποτελείται από επτά ουράνιες σφαίρες ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.33 ΚΥΡΑΝ. 1.7.29.

ἐπτάχρωμος -ον [ἐπτά, χρώμα] αυτός που έχει επτά χρώματα ΚΥΡΑΝ. 1.7.49 κτλ.

ἐριόξυλον -ου, τό [ἐριον, ξύλον] βαμβάκι ΡΜΙΧ. 8.500 ΡSB 9026 (2ος^{μ.Χ.}) ΟΥΛΠ¹. (DIG. 32.70.9) ΣΧ. ΑΙΣΧΙΝ. 1.97.

ἐριόξυλος -ον [ἐριον, ξύλον] βαμβακερός ΡΟΧΥ. 3991.14 (2ος-3ος^{μ.Χ.}).

έρπέτιον -ου, τό [έρπετόν] κορδόνι ή σπάγκος τυλιγμένος σαν κουλουριασμένο ερπετό ΚΥΡΑΝ. 1.19.16.

έσοβημένως [σοβέω] ταραγμένα, ανήσυχα ΟΡΕΙΒ. 10.3.9.

έσταθμισμένως [σταθμίζω] σταθμισμένα, ζυγισμένα ΔΙΔ¹. Υπ. Ψαλμ. 35-39, 272.28.

έτεροκρανικῶς [έτεροκρανικός] υποφέροντας από ημικρανία ΡΑΕΓ. 7.4.4.2.

εὐαγγελής -ές [εὐ̄, ἀγγέλλω] **αγγελιοφόρος καλών ειδήσεων** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. Β 1.4.

εὐάκουστος -ον [εὐ̄, ἀκούω] **αυτός που ακούει προσεκτικά** ΚΥΡΑΝ. 1.4.50 ΕΥΣ¹. Ἐκκλ. ἰστ. 2.23.11.3 κτλ.

εὐβαδής -ές [εὐ̄, βάδην (:)] **αυτός που έχει ήρεμο βηματισμό, εύκολος να ιππευτεί** (αμφίβ. σημασ.) αναφέρεται σε πουλάρι ΡΟΧΥ. 4362.4 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

Εὐδήμειος -ον, ὁ [Εὐδημος] **σχετικός με τον Εύδημο** ΑΡΙΣΤΟΤ. Ἡθ. Εὐδ. τίτλ.

εὐδόξημα -ματος, τό [εὐδοξέω] **εγκώμιο** ΠΡΜΑΡ. Πανσοφ. 1.9 (5ος-6ος^{μ.χ.});).

εὐζωμος -ου, ἡ [εὐ̄, ζωμός] **βοτ. ρόκα** ΚΥΡΑΝ. 1.5.1-3.

εὐδῶμα -ατος, τό [εὐδοδώ] **αἴσια έκβαση, ευδῶση** ΚΥΡ¹. Γλαφ. (PG 69.220.57).

εὐπαρέδρως [εὐ̄, πάρεδρος] **με σταθερή επιμονή** ΚΥΡ¹. Λατρ. (PG 68.828.35) κ.α. ACO 3.230.34 ANTMON. Pand. 21.79 (= [ΚΛΗΜ¹.] *Epistulae de virginitate* 1.7.2) [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. (PG 95.384.33).

έφθιοπώλης -ου, ὁ [έφθός [έψω], πωλέω] **αυτός που πουλάει βραστά κρέατα** (:) ΡΓΕΝΟΒΑ 2.71.3 (6ος^{μ.χ.}).

Η

ήλιοφανής -ές [ήλιος, φαίνω] **εκτεθειμένος στο φως του ήλιου** ΚΥΡΑΝ. 2.8.57 ΑΕΤ¹. 168.45.

ήμικότυλον -ου, τό [ήμι-, κοτύλη] **μισή κούπα** ΚΥΡΑΝ. 2.4.24.

ήνοψ -οπος, ὁ, ἡ **πιθ. λαμπερός, αστραφτερός** Ιλ. 16.408 κ.α. ΟΔ. 10.360 (μπρούντζος) ΚΑΛΛΙΜ. απ. 238.16 (ουρανός), 277.2 (φωτιά) ΝΟΝΝ. Διον. 2.595 κ.α.

Θ

θαλασσόμικτος -ον [θάλασσα, μείγνυμι] **ανακατεμένος με θαλασσινό νερό** ΚΥΡΑΝ. 4.16.3.

θανάτησιος -ον ΑΦΡΙΚ. Κεστ. 1.11.40, κ.α. ΦΩΤ. Λέξ., βλ. θανάσιμος.

θεαγεία -ας, ἡ [θεαγός] **ιεροσύνη** ΡΟΧΥ. 3974.18 (2ος^{μ.χ.}) PLOUVRE 4.13 (2ος^{μ.χ.}).

θερμαγωγός -όν [θερμός, ἄγω] **θερμαντικός** ΚΥΡΑΝ. 5.2.6.

θεσπιωδός -όν ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. Β 1.4, βλ. θεσπιωδός.

θεωνυμία -ας, ή [θεός, όνομα] **θεϊκή επωνυμία, ονομασία του Θεού** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.4 (589D), κ.α. | **σχετικά με την ονομασία του Πάπα** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 272.28 | **σχετικά με την ονομασία των άλλων αξιωματούχων της Εκκλησίας** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 273.11.

θεωνυμικός -ή -όν [θεωνυμία] **σχετικός με την ονομασία του θεού** ΔΙΟΝ²¹. Όνομ. 1.6 (596A), κ.α.

θηραγρεσίη -ης, ή [θήρ, άγρα] **ιων. κυνήγι άγριων θηρίων** ΡΟΧΥ. 4352.5.2.5 (3ος^{μ.Χ.}).

θηριόεις -εσσα -εν [θηρίον] **κτηνώδης, θηριώδης, άγριος** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 2.126.

θουναρμόστρια -ας, ή [θοίνη, άρμόζω] **αυτή που οργανώνει το δείπνο, αναφορικά με τη λατρεία της Δήμητρας** ΠΓ 5.1.1447.12, 15 (2ος^{π.Χ.}), κ.α. κτλ. • **θυν-ΠΓ 5.1.583, σειν-ΠΓ 5.1.229.**

θυσσάς -άδος, ή [θύω 2] **βάκχη, μαινάδα** ΠΓ 12.5.972.1 (2ος^{μ.Χ.}).

I

ίεροεθνής -οῦς, ό [ίερός, έθνος] **άτομο που ανήκει σε ιερατική οικογένεια** ΡΟΧΥ. 3470.16 (2ος^{μ.Χ.}) κτλ.

Ίεροκαισάρεια -ας, ή [ίερός, Καισάρεια] **Ιεροκαισάρεια, πόλη** ΠΑΥΣ. 5.27 κτλ.

ίερομνημοσύνη -ης, ή [ίερομνήμων] **το αξίωμα του ιερομνήμονα** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Νεφ. νεότ. 623, κ.α.

ίερομύστις -ιδος [ίερός, μύστης] **επίθ. θηλ. αυτή που έχει μνηθεί σε ιερές τελετές** ΚΥΡ¹. Λατρ. (PG 68.632.1).

ίεροσαγηνίτης -ου, ό [ίερός, σαγήνη] **ιερός αλιέας, για εργάτες που βρίσκονταν στην υπηρεσία του ναού της Αθηνάς Θεωρίδος στην Οξύρυγχο** ΡΟΧΥ. 4440.1 (1ος^{μ.Χ.}) (ίεροσαγι-).

ίεροτελής -ές [ίεροτελέω] **ιερός, μεγαλοπρεπής** ISEG 50.1223 (1ος^{μ.Χ.}) ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 36.269.

ιουδικιάλιος [λατ. iudicialis] **επίθ. δικαστικός, λέγεται για όρκο που δίνεται ενώπιον ενός δικαστή** ΣΤΕΦ³. Ρητ. 296.32.

ἰσικιοπώλης -ου, ὁ [ἰσίκιον, πωλέω] ουσ. **πωλητής λουκάνικων ἢ κιμά** PLOND. 1028.12 (7ος^{μ.Χ.}).

Ἰῆσιοι -ων, οἱ **Ἰῆσιοι**, λαός της Οζολίας Λοκρίδας ΘΟΥΚ. 3.101.2 (διόρθ., βλ. Ἡῆσιοι) και σε επιγρ.

ἰσοδουλικός -ή -όν [ἰσόδουλος] **αυτός που ταιριάζει σε σκλάβο, για υπηρεσία** Σχ. ΟΔ. 1.332 (ΠΟΡΦ. Ὀδ. 1.332).

ἰσοκάρδιος -ον [ἴσος, καρδιά] **επίθ. ὅμοιος με καρδιά (για το σχήμα που έχουν τα κλαδιά της μουριάς)** ΚΥΡΑΝ. 1.12.19 || **ομονοών, σύμφωνος** CCA 10.116.

ἰσομερινός -όν [ἰσομερής] **επίθ. ἰσημερινός, σχετικός με την ἰσημερία** ISEG 50.1198bis (εικασ.) [ΓΑΛ.] 19.557.16.

Ἰστρός -ου, ὁ **Ἰστρός**, ιστορικός και λόγιος, μαθητής του Καλλιμάχου ΠΛΟΥΤ. 25.403E, Θησ. 34.3, κ.α. ΛΕΞ. *Sud.* κτλ.

ἴσωρος -ον [ἴσος, ὠρα] **επίθ. της ἴδιας ηλικίας, συνομήλικος** IERY. 525.6 (εικασ.).

ἰχθυοπράτης -ου, ὁ [ἰχθύς, πιπράσκω] ουσ. **ἰχθυοπώλης** PLOND. 1.113.5b.4 (6ος^{μ.Χ.}) κτλ.

Ἰχμαῖος -α -ον βλ. Ἰχναῖος.

Κ

καθίππαξις -εως, ἡ [καθίππαζομαι] **ονομασία μιας πομπής των Σπαρτιατῶν** ΗΣΥΧ.

καιμιοπώλης -ου, ὁ [καίμιον, πωλέω] **ἔμπορος πουλερικών** PSB 16000.64 (4ος^{μ.Χ.}) ΡΟΧΥ. 3737.7-8, 3755.30 (4ος^{μ.Χ.}) (κεμιοπ-).

κακόχρηστος -ον [κακός, χράομαι] **δυσμεταχειρίστος, δύσχρηστος, δύστροπος** ΗΡΩΔ. Ἐπιμ. 178.8.

καλουμνία -ας, ἡ [λατ. calumnia] **συκοφαντία** ΙΟΥΣΤΙΝ. *Nov.* 292.27 ΣΤΕΦ³. Ρητ. 296.35.

καλύβας, ὁ [καλύβη] **αυτός που κατασκευάζει καλύβες ἢ χώρους που καλύπτονται από τέντες** ΡΟΧΥ. 4389.2 (5ος^{μ.Χ.}) (δοτ. -α).

κάπρα, ἡ [λατ. capra] **κατσίκα, γίδα** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 29.2, κ.α.

καπρίφικος -ου, ό [λατ. caprificus] **αγριοσυκιά** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 29.9, κ.α.

κάρμινα, τά [λατ. carmen] **τραγούδια, ποιήματα** ΔΙΟΝ. 1.31.1 ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 21.2, κ.α. κτλ.

καστελλίτης -ου, ό [κάστελλος] **φύλακας δεξαμενής νερού** PLOND. 1652.6 (4ος^{μ.Χ.}).

κατάζωσις -εως, ή [καταζώννυμι] **μύηση της ζώνης, ονομασία μιας βακχικής τελετής** ΠIGUR 160.I.C.3 (2ος^{μ.Χ.}), κ.α. | **ζώνη** ΠΡΟΚΛ. Πολ. 2.246.25.

κατακρουβή [κατακρούπτω] **επίρρ.** ΡΜΙCΗ. 520.9 (3ος-4ος^{μ.Χ.}) ΕΠΙΦ. Λίθ. 1.4.6, βλ. κατακρούβδην.

κατανυμφεύω [κατά, νυμφεύω] **παντρεύομαι** ΜΕΝ². 409.4.

καταχρεμετίζω [κατά, χρεμετίζω] **χρεμετίζω, χλιμιντρίζω** ΚΥΡ¹. Δώδ. 2.158.18, κ.α.

κατενστάζομαι [κατά, εν, στάζω] **χύνομαι πάνω ή μέσα ▶ με γεν.** ΚΥΡΑΝ. 2.31.14.

κατηχίεις -ήεσσα -ήεν [κατηχέω] **σχετικός με τον κατηχούμενο** ΕΥΔΟΚ. Κυπρ. 1.277.

κερνοφορέω *συννηρ.* [κέρνος, φέρω] **φέρω το ιερό δοχείο** ΣΧ. ΠΛΑΤ. Γοργ. 497c ΚΛΗΜ. Προτρ. 2.15.3 ΕΥΣ¹. Εύαγγ. προπ. 2.3.18.

κέχεδρον -ου, τό και κέχεδρος -ου ή **λευκό αγριόκλημα** ΚΥΡΑΝ. 1.1.108.

κισσόφυτον -ου, τό [κισσός, φυτόν] **φυτό κισσού** ΚΥΡΑΝ. 1.6.3.

κληδουργός -οῦ, ό [κλείς, ἔργον] **κατασκευαστής κλειδιών** ΡΟΧΥ. 4441.9.9 (4ος^{μ.Χ.}).

κλίενς -εντος, ό [λατ. cliens] **πελάτης στη Ρώμη, βρισκόταν υπό την προστασία των πατρικίων** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 13.7 κτλ.

κογνιτίων -ονος, ή [λατ. cognitio] **δικαστική εξέταση, ανάκριση** ΡΟΧΥ. 4361.4 (3ος-4ος^{μ.Χ.}) ΑCΟ 2.1.1.149.20, κ.α.

κοιμητικός -όν [κοιμάω] **ήρεμος** ΛΕΞ. ΕΜ. 44.55.

κολλεκτάριος -ου, ό [λατ. collectarius] **αργυραμοιβός, εισπράκτορας** PSTRAS. 35.11 (4ος-5ος^{μ.Χ.}) κτλ.

κομιτατήσιος -ον [κομιτᾶτον] **σχετικός με την αυλή, με την ακολουθία** POXY. 4084.6 (4ος^{μ.Χ.}) ΛΥΔ. Αρχ. 242.24.

κονδόρις -ινος [κονδός, ρίς] **αυτός που έχει κοντή μύτη** POXY. 3054.16 (3ος^{μ.Χ.}).

κοντόρινος -ον [κοντός, ρίς] **αυτός που έχει κοντή μύτη** ΤΕΥΚΡ¹. (CCA 7.202.7).

κορρήκτωρ και κορρήκτωρ -ορος, ό [λατ. corrector] **αυτοκρατορικός διοικητής** ΠΡΜΑΡ. Εϋπλ. 1.1 POXY. 4385.9 (4ος^{μ.Χ.}) ΕΥΣ¹. Έκκλ. ίστ. 10.5.23 ΙΣΙΔ.⁴. 260c, κ.α.

κουβίκλον -ου, τό POXY. 4087.11 (4ος^{μ.Χ.}), βλ. κουβουκλειόν.

κούμουλον -ου, τό [λατ. cumulus] **μονάδα μέτρησης χωρητικότητας για στερεά ίση με το ένα τριακοστό της αρτάβης** PSB 12217.10 (4ος^{μ.Χ.}) κτλ. | **φόρος** PFLOR. 75.21 (4ος^{μ.Χ.}) κτλ.

Κρεϊόν -ου, τό **Κρείο**, όρος στην περιοχή του Άργους ΚΑΛΛΙΜ. Ὑμν. 5.40, κ.α.

κρησφύγιον -ου, τό ΣΤΕΦ³. Ρητ. 269.5, βλ. κρησφύγετον.

κροκοδιλία -ας, ή ΚΥΡΑΝ. 2.31.15 (κροκοδειλ-), βλ. κροκοδίλεον.

κρομμυόπώλης -ου, ό [κρόμμυον, πολέω] **οωλητής κρεμμυδιών** PUPZ 180.20.8 (κρομβ-), κ.α. ΠΟΛΥΔ. 7.198.

κϋᾶμωπώλης -ου, ό [κύαμος, πολέω] **αυτός που πουλάει κουκιά** PGENOVA 24.2.5 (4ος^{μ.Χ.}).

κϋᾶμωπώλισσα -ης, ή [κύαμος, πολέω] **αυτή που πουλάει κουκιά** PSB 10992.8 (4ος^{μ.Χ.}) (κυαμο-).

κύρις -εως, ή [λατ. curis] **λόχη, δόρυ** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 29.1, κ.α.

κυσθοκορώνη -ης, ή [κύσθος, κορώνη] **κλειτορίδα** ΗΣΥΧ. (= ΚΩΜ. PCG 377).

κυσοβάκκαρις -ιδος, ή [κυσός, βάκκαρις] **αρωματισμένη αλοιφή για τα απόκρυφα μέρη** ΗΣΥΧ. (= ΚΩΜ. PCG 378).

κυσονίπτης -ου, ό [κυσός, νίζω] **αρσενική πόρνη** ΗΣΥΧ. (= ΚΩΜ. PCG 378).

κῶδυξ -κος, τό ΧΟΙΡΟΒ. Προλ. Θεοδ.. 80.25, βλ. κῶδυον.

κωλοστόμαχος -ου, ό [κώλον, στόμαχος] **κόλον** ΚΥΡΑΝ. 3.1.80.

Λ

λαζούριν -ίου, τό [πρβ. λατ. lazulum] **λαζουρίτης, λαζούρι**, εξορύσσεται από τον λίθο σάπφειρον για να χρησιμοποιηθεί ως χρωστική ουσία ΚΥΡΑΝ. 1.18.10 κτλ.

λαθροπόνηρος -ον [λάθρα, πονηρός] επίθ. **κρυφά μοχθηρός** CCA 11 (2).124.

Λαιμοκύκλωψ -ωπος, ό [λαιμός, κύκλωψ] **Λαιμοκύκλωπας**, κύριο όνομα, αποστολέας επιστολής του Αλκίφρονα (κυρ. «ο λαιμός του Κύκλωπα») ΑΛΚΙΦΡ. 3.15.1.

λαμπαδώδης -ώδες [λαμπάς, είδος] **όμοιος με πυρσό, με δάδα, για άστρο** ΔΚΑΣΣ. 12.8.17.

λαμπάνω [λαμπάς] **λάμπω**, για τον ήλιο ΕΥΦΡ. 6.203.7.

λαμπρόφλογεος -ον [λαμπρός, φλόξ] **φλογερός, λαμπερός**, για τον πλανήτη Άρη CCA 9.1.162 (εικασ.).

λαμπρόχρους -ουν [λαμπρός, χρώα] επίθ. **λαμπερός, φωτεινός**, για την Ίριδα ΕΥΣΤΘΕΣ. 391.24.

λαμπροψυχία -ας, ή [λαμπρόψυχος] **μεγαλοψυχία, μεγαλείο της ψυχής** CCA 7.217.3 κτλ.

λαξολατόμος -ου, ό [λαξός, λατόμος] **λιθοξόος, λατόμος** ΡΟΧΥ. 4441.3.3 κ.α. (315-316 μ.Χ.).

λαπιδόρχας [όρχις] **αυτός που έχει μεγάλους όρχις**, παρατσούκλι κάποιου Αριστοκράτη ΚΩΜ. ΡCG 173.

λάρυξ -υκος, ό βλ. λάρυγξ.

λαχανικός -ή -όν [λάχανον] **σχετικός με λαχανικά ή χορταρικά, σχετικός με κήπο** [ΙΩΑΝ.] 61.751.29 κτλ. | ουσ. ή **λαχανική φόρος από πώληση λαχανικών** ΙΜΑΓΝ. 116.42 (2ος^{μ.Χ.}) = τὸ λαχανικόν PSB 2085 κτλ. | ουσ. ουδ. πληθ. **λαχανικά, χορταρικά** ΚΥΡ¹. 72.772.42 ΦΩΤ. Βιβλ. 123b.

λέντιος -ον επίθ. **Λινός** ΡΟΧΥ. 3060.7 (2ος^{μ.Χ.}).

Λευκασία -ας, ή [λευκός] ασθένεια του δέρματος, όμοια με λέπρα ΚΥΡΑΝ. 1.4.33 || **Λεύκανση, ασπράδα που προέρχεται από λεύκανση** PCHEM. HO. 144.4 || **κονία· ή λευκασία** ΛΕΞ. Ζων. σ. 1236.5.

Λευκίζω [λευκός] έχω λευκό χρώμα ΚΥΡΑΝ. 6.8.4 [ΔΙΟΣΚ².] Λιθ. 12.2 ΑΕΤ¹. 67bis.45.

Λευκοειδής -ές [λευκός, είδος] λευκός, ανοιχτόχρωμος ΑΝ. Φυσιολ. 43.3 ΖΩΣ¹. 113.4, κ.α. κτλ.

Λευκόκροκος -ον [λευκός, κρόκη] επίθ. από λευκό ύφασμα ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Έπτ. Θήβ. 857εξ.2, 858.10.

Λευκόσωμος -ον [λευκός, σῶμα] επίθ. λευκός, ανοιχτόχρωμος, πιθ. αναφέρεται στο δέρμα (αβέβ. σημασ.) CCA 11(2).136.23.

Λευκωμάτιον -ου, τό [λεύκωμα] **λεύκωμα** ΡΟΧΥ. 2601.32 (4ος^{μ.χ.}).2

Ληθοποιός -ον [λήθη, ποιέω] επίθ. αυτός που προκαλεί λήθη ΕΥΣΤ¹. Ψυχ. απ. 3.5 (ΛΕΟΝΤΒ. PG 86.2040Α)

Λιβανοπώλης -ου, ό [λίβανος, πωλέω] πωλητής λιβανιού ΡΤΕΒΤ. 1076.1 (2ος^{π.χ.}).

Λιγύτης -ητος [λιγύς] οξύτητα, της φωνής ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 13.227.8.

Λιθοβάλλω [λίθος, βάλλω] **λιθοβολώ** [ΕΠΦ.] Όνομ. 118.20.

Λιθοβολικός -ή -όν [λιθόβολος] αυτός που προορίζεται για λιθοβολισμό, βαλλιστικός, για πολεμικές μηχανές ΦΙΛ. 54.48 | ουσ. ή λιθοβολική (δηλ. τέχνη) βαλλιστική τεχνική, τέχνη του λιθοβολισμού ΣΤΕΦ². Άγμ. 35.24.

Λιθογλυφικός -ή -όν [λιθογλύφος] γλυπτικός, κατάλληλος για επεξεργασία της πέτρας, για εργαλεία ΓΡΗΓ¹. Έπιγρ. Ψαλμ. 5.117.17.

Λιθογραφημένη -ης [λίθος, γράφω] μτχ. κεντημένος ή διακοσμημένος με πολύτιμους λίθους, για καλύμματα ΕΥΣ¹. Εύαγγ. προπ. 8.14.17.

Λιθοκτονέω [λίθος, κτείνω] συνηρ. σκοτώνω χτυπώντας με πέτρες, λιθοβολώ ΡΩΜ¹. 77.4.7.

Λιθολαμπής -ές [λίθος, λάμπω] φτιαγμένος από λαμπρή πέτρα, λαμπερός ΙΩΔΑΜ. 96.657.43 κτλ.

Λιθολεύστησις -εως, ή [λιθολευστέω] λιθοβολισμός ΣΧ. ΛΥΚ. 1187.

λιθοποιέω [λίθος, ποιέω] *συννηρ. μεταβάλλω σε πέτρα, απολιθώνω* ΛΟΥΚ. 78.14.3 (διαφ. γρ.) ΓΡΗΓ¹. Μάρτ. 46.777.48 ΛΕΞ. *Sud.* π 2182 | *χαράζω, λαξεύω σε πέτρα* ΔΙΟΓ⁵. 116.1.11 (ISEG 29.1476).

λιθοπυρίτης -ου, ό [λίθος, πυρίτης] *ορνκτ. πυρίτης λίθος* CAIG 2.441.21.

λιθόσπορον -ου, τό [λίθος, βλ. σπείρω] *βοτ. λιθόσπορος ή σπόρος παλίουρου* [ΓΑΛ.] Λέξ. 390.16 κτλ.

λιθοσύνθετος -ον [λίθος, συντίθημι] *φτιαγμένος από πέτρα, για τύμβο* ΕΠΙΓΡ. 2.747.2, 8.

λιθοτέκτων -ονος, ό [λίθος, τέκτων] *γλύπτης* ΣΧ. ΙΛ. 4.110.

λιθότμητος -ον [λίθος, τέμνω] *σκαλισμένος, σμιλεμένος* ΠΑΥΛ¹. Σοφ. 932.

λιθόψυχος -ον [λίθος, ψυχή] *επίθ. σχετικός με την ψυχή της πέτρας* ΑΣΤΑΝΤ. Υπομν. Ψαλμ. 4.16.1.

λινόμιτος -ον [λίνον, μίτος] *επίθ. υφασμένος με λινάρι, λινός* ΣΧ. ΕΥΡ. Έκ. 1081.

λινοπώλης -ου, ό [λίνον, πωλέω] *πωλητής λινού* ΡWΟ 45.2 (1ος^{μ.χ.}) ΡMIL.VOGL. 255.10 (2ος-3ος^{μ.χ.}) κτλ.

λογαδικός -όν [λογάς] *επίθ. εκλεκτός, διαλεχτός* ΕΥΣΤΘΕΣ. Όμ. 9.158.21.

λογχοβολέω [λογχοβόλος] *συννηρ. χτυπώ, διαπερνώ με λόγχη* [ΙΩΑΝ.] Όμ. (ΡG 60.760.72 = 62.754.3).

λούπα, ή [λατ. lupa] **λύκαινα** ΔΙΟΝ. 84.4 ΣΟΥΗΤ. Βλασφ. 32 κτλ. | *βοτ. κίκι (μία ονομασία του φυτού κίκι)* ΔΙΟΣΚ². 4.161.

λωπάς -άδος, ή *αλχ. λέβητας, τμήμα του άμβυκα που εκτείθεται στη φωτιά* ΖΩΣ¹. 2.224.11, κ.α. ΑΕΤ¹. 8.46 κτλ.

Μ

μαγκιπευτική (δηλ. τέχνη) -ής, ή [μαγκιπεύω] *το επάγγελμα του φούρναρη* ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 112.827.

μαγκιπεύω [μάγκιψ] *είμαι φούρναρης, φτιάχνω ψωμί* ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 88.628, κ.α.

μακροζωΐα -ας, ή [μακροζωός] **μακροζωΐα**, **το να ζει κανείς πολύ** [ΚΑΙΣΑΡ.] 198.10 (PG 38.1148) ΡΟΧΥ. 4397.157 (6ος^{μ.χ.}) (μακροζωείαν).

μακρόζωος -ον [μακρός, ζωή] **μακρόβιος** CCA 9.2 ΨΕΛΛ. *Poem.* 21.102 (για τον Τιθωνό) κτλ.

μάλαθρον -ου, τό βλ. μάραθρον.

μανδρεΐον -ου, τό [μάνδρα] **μοναστήρι** ΕΥΑΓΓ¹. Έκκλ. *ίστ.* 6.23 (PG 86.2881A) κτλ.

μανδροτραφής -ές [μάνδρα, τρέφω] **αυτός που έχει εκτραφεί σε μάνδρα** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 1037a.

μανίπλα -ων, τά [λατ. manipulus] **δεμάτια από φύλλα, εξ ου στη Ρώμη οι λόχοι της λεγεώνας** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 8.7.

μανιπλάριος -ου, ό [λατ. manipularius] **στη Ρώμη στρατιώτης του μανίπουλου** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 8.7.

μανίπλοι -ων, οί [λατ. manipulus] ΛΥΔ. Αρχ. 9.5, βλ. σημειοφόρος.

μάσσινος -ου, ό **σκοινί, καλώδιο** ICILIC. 108.5 (5ος-6ος^{μ.χ.}) ΙΩΜΑΛ. Χρον. 186.20.

ματρικάριος -ου, ό [πρβ. λατ. matrix, matricarius] **ματρικάριος, ανώτερος υπάλληλος υπεύθυνος για τη δημόσια ασφάλεια** ΙΟΥΣΤΙΝ. *Nov.* 13.5 κτλ. | **μαραγκός, ξυλουργός** ΛΥΔ. Μην. 1.28.17.

ματρωνίκιον -ου, τό [ματρῶνα] **πτέρυγα των λουτρών αποκλειστικά για γυναίκες** PFLO. 384.7 (5ος^{μ.χ.}) ΛΥΔ. Μην. 4.29.10 κτλ. | **γυναικεία διαμερίσματα στον ξενώνα μοναστηριού** PNESS. 79.29, κ.α. (6ος^{μ.χ.}, πάπ. ματρον-).

μεγαλόπορος -ον [μέγας, πόρος] **αυτός που έχει πλατιά περάσματα, αχανής, απέραντος, για τη θάλασσα** ΣΧ. Ιλ. 15.381-4 • **επίρρ. μεγαλοπόρως άφθονα, πλουσιοπάροχα** PSB 8267.30 (5ος^{π.χ.}).

μελάνθραξ -ακος, ό [μέλας, άνθραξ] **μικρό απόστημα, φλύκταινα, δοθήνας** ΚΥΡΑΝ. 3.34.5.

μελίβιον -ου, ή βοτ. **κέγχρος, κεχρί** ΔΙΟΣΚ². 2.98.1.

μελιδάριον -ου, τό [μελίζω] **χορικό, διαφορετικό από το στάσιμο** ΣΧ. ΣΟΦ. Τραχ. 216.

μελικηρίδιον -ου, τό [μελικηρίς] **κερήθρα** ΑΕΤ¹. 5.141 | **πίτα με μέλι** ΡΟΧΥ. 3406.11 (πάπ. μελικιρ-, 4ος^{μ.χ.}).

μελίκταινον -ου, τό βοτ. **μελισσόχορτο** ΕΥΤΕΚΝ. Νικ. Θηρ. 50.20.

μελίξανθος -ον [μέλι, ξανθός] **κίτρινος ή ξανθός σαν μέλι** CCA 4.166.9, 10.114.15.

μελίοσμον -ου, τό [μέλι, όσμή] βοτ. **μελίοσμο** ΔΙΟΣΚ². 3.110.

μελιτήριον -ου, τό [μελιτηρός] **ιατρ. μελιτήριο, έμπλαστρο για τη θεραπεία του έλκους** ΠΑΥΛΑΙΓ. 4.44.5.

μελιχροειδής -ές [μελίχροος, είδος] **το χρώμα του μελιού** CCA 12.178.2.

μελιχροποιέω [μελιχρός, ποιέω] **συνηρ. κάνω γλυκό, γλυκαίνω** ΙΠΠ. Νούσ. 3.16.71.

μεσηλικιότης -ητος, ή [μεσηλιξ] **μέση ηλικία** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 457.18.

Μεσημβριανός -όν [Μεσημβρία] **επίθ. σχετικός με τη Μεσημβρία** ΠΟΛ. 25.2.13 ΣΤΡΑΒ. 7.6.1 κτλ.

μεσημερινός -όν [μεσημέριος] **ουδ. επιρρ. το μεσημέρι** ΣΧ. ΘΕΟΚΡ. 1.15 ΣΧ. ΝΙΚ. Θηρ. 401b.

Μεσοποταμινός -ον [Μεσοποταμία] **σχετικός με ή προερχόμενος από τη Μεσοποταμία** [ΚΑΙΣΑΡ.] 108.107 ΙΩΜΟΣΧ. Λειμ. 69 σ. 2921.17, κ.α. κτλ. | **ουσ. τό Μεσοποταμινόν όνομα φαρμάκου** ΠΑΥΛΑΙΓ. 7.21.2 • **επίσης Μεσοποταμινός** ΡΟΧΥ. 3053.16 (3ος^{μ.χ.}) κτλ.

μεταξίον -ου, τό [μέταξα] **ύφασμα από μετάξι** ΣΧ. ΕΥΡ. Έκ. 444 | **μετάξι** ΚΟΣΜ¹. 2.45, κ.α. ΑΝ. Ίατρ. 5.1 κτλ.

μεταξυλαβέομαι [μεταξύ, λαμβάνω] **παρεμβάλλομαι, μεσολαβώ** ΣΤΕΦ². Τππ. 2.3.53, κ.α.

μεταξυλογέω [μεταξύ, λογέω] **συνηρ. κάνω μία παρέκβαση** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Νεφ. 1067a | **παρεμβάλλω στον λόγο** ΨΕΛΛ. Theol. 1.22.54, κ.α.

μεταξυμβαίνω [μετά, συμβαίνω] **συμβαίνω μετά, επισυμβαίνω: ού διακοπής τινος μεταξυμβησομένης χωρίς να επισυμβεί κάποια διακοπή** ΚΥΡ¹. Ησ. (PG 70.449.14).

μεταξωτός -όν [πρβ. μέταξα] από μετάξι CAIG 2.363, κ.α. κτλ. | ουσ. ουδ. τὸ μεταξωτὸν ὕφασμα από μετάξι ΗΡΩΔ. Ἐπιμ. 125.10 | ουσ. ουδ. πληθ. μανδύες από μετάξι ΛΕΞ. Ζων. 1368 κτλ.

μεταπεριάγω [ἄγω] κάνω να γυρίσει πίσω ΑΙΣΩΠ. 197 (διαφ. γρ.).

μηνίσκια -ας, ή [μηνίσκος] μικρό φεγγάρι PPGM 1.4.2629.

μήνσωρ -ορος, ό [λατ. mensor] στρατ. αξιωματικός που του έχει ανατεθεί το μέτρημα ΛΥΔ. Ἀρχ. 1.46.

μητάτωρ -ορος, ό [λατ. metator] στρατ. αξιωματικός υπεύθυνος για τη στέγαση των στρατιωτών ΡΟΧΥ. 4628.10, 24 (4ος^{μ.Χ.}) ΛΥΔ. Ἀρχ. 70.19 (Bandy).

μηχάνευσις -εως, ή [μηχανεύω] διαδικασία σχηματισμού: ἐπί τε τοὺς ὀφθαλμούς των οφθαλμών ΙΠΠ. Ἐπτ¹. 124.15.

μηχανία -ας, ή [μηχανή] πανουργία, παραπλάνηση, απάτη [ΚΑΛΛΙΣΘ.] 1.14.3 ΕΠΙΦ. Ἀγκ. 1.258.9, κ.α. κτλ.

μιτρανάδεσμος -ου, ό [μίτρα, ανάδεσμος] κεφαλόδεσμος, επίδεσμος για το κεφάλι (που πωλούνταν κατά τη διάρκεια των Θεσμοφορίων ως θεραπεία για τον πονοκέφαλο ή άλλες ασθένειες) ΣΤΕΦ³. Ρητ. 313.16.

μιτράριος -ου, ό [μίτρα] κατασκευαστής καλυπτρών ή ζωνών ΡΟΧΥ. 4441.V.21 (315-316 μ.Χ.) (μιθρ-).

μικρολυπία -ας, ή [μικρόλυπος] έλλειψη ανεκτικότητας, ευθιξία PSB 12755 (4ος^{μ.Χ.}).

μοδεράτωρ -τωρος (και -τορος), ό [λατ. moderator] διοικητής μιας επαρχίας ΙΟΥΣΤΙΝ. Νου. 20 (προλ.), κ.α. ΑΘΑΝΑΣ¹. Ἐπιτ. 19.173 κτλ.

μονότευχος -ον [μόνος, τεῦχος] επίθ. αποτελούμενος από έναν και μόνο κύλινδρο ή τόμο [ΚΑΙΣΑΡ.] 213.53.

μονοφθέγγομαι [μονόφθεγγος] προφέρομαι με έναν και μόνο ήχο ΕΥΣΤΘΕΣ. 885.7.

μονόχλαινος -ον [μόνος, χλαῖνα] εφοδιασμένος με έναν και μόνο μανδύα ΕΥΣΤΘΕΣ.1771.28.

μοσχοπώλης -ου, ό [μόσχος, πωλέω] πωλητής μοσχαριών ΡΤΕΒΤ. 890.229 (2ος^{π.Χ.}).

μουκίζω χλευάζω, μυκτηρίζω ΛΕΟΝΤΝ. *Βίος Συμ.* 87.4 | **αποδοκιμάζω, επικρίνω σιωπηλά με τα χείλη μου** ΗΣΥΧ.

μουλικός -ή -όν [πρβ. μούλη] **σχετικός με ή για μουλάρια** ISEG 37.335.3.10.6, κ.α.

μουνικίπιον -ου, τό [λατ. municipium] **δήμος, κοινότητα** ΙΕΡΗ. 3048.13 ΙΩΣ. *Ιουδ. άρχ.* 19.291.

μουστάρια -ας, ή βοτ. μουστάρια, μία ονομασία της ινούλης ΔΙΟΣΚ². 3.121.8.

μουστάριον -ου, τό [λατ. mustarius] **μούστος ή νέο κρασί** ΑΝ. *Ιατρ.* 18.13 | **μονάδα μέτρησης του κρασιού** PFLOR. 65.18 (6ος^{μ.χ.}) κτλ.

μουσωτής -οῦ, ό [μουσώω] **τεχνίτης μωσαϊκών, ψηφιδοθέτης** ISYRIE 1.302 (6ος^{μ.χ.}) ΕΥΣΤΡ¹. *Βίος Εὐτύχ.* 1474 κτλ.

μύζουρις -ιδος, ή [μυζάω, οὐρά] **άσεμν. για γυναίκα που κάνει πεολεξία** COM. PCG 192.

μυλωνίον -ου, τό [μυλών] **μύλος μικρών διαστάσεων** ΣΩΖ. 8.6.3 ΑΕΤ¹. 183.18.

μυροπράτης -ου, ό [μύρον, πράτης] **αρωματοπώλης** ΡΩΜ¹. 21.9.3.

μυστάρχης -ου, ό [μύστης, ἄρχω] **επικεφαλής των μνημένων** ICIG 3662, 3803.10 ISEG 24.1050 (2ος^{μ.χ.}).

μυσταρχία -ας, ή [μυστάρχης] **μυστική, μυστηριώδης δύναμη** ΓΕΩΡΓΠΙΣ. 43 κτλ.

μυσταρχικός -ή -όν [μυστάρχης] **επίθ. μυστικιστικός, σχετικός με τα μυστήρια** ΗΛΙΟΔ⁶. 59 || **σχετικός με ή προορισμένος για τον μυστάρχη** ΙΑΝΑΤ. 291 • **επίρρ. μυσταρχικῶς** ΗΛΙΟΔ⁶. 55.

μυστηλασία -ας, ή [μύστης, ἐλαύνω] **πομπή των μνημένων** ΦΙΛΙΚ. 680.36.

N

νεκροφανῶς [νεκρός, φαίνω] **επίρρ. όμοια με νεκρό** [ΑΘΑΝΑΣ.] *Υπαπ.* (PG 28.988.45).

νήδυιος -ον [βλ. νῆις (:)] **αμφίβ. σημασ. ανίδεος, αμαθής, άγνωστος** ΚΑΛΛΙΜ. SH 306.

νομογράφειον -ου, τό [νομογράφος] **το αξίωμα των νομογράφων** ΡΟΧΥ. 2726.27 (2ος^{μ.Χ.}).

νόσφισμα -ατος, τό [νοσφίζω] **κλοπή, απάτη** ΡΡSΙ 1120.4 (1ος^{π.Χ.}-1ος^{μ.Χ.}) ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Προμ. 459a.

νυκτερικῶς [νύκτερος] **επίρρ. κατά τη διάρκεια της νύχτας** [ΓΡΗΓ.] Λειτ. (ΡG 36.729.4).

νωθραίνω [βλ. νωθρός] **είμαι αδύναμος, εξαντλημένος** ΡΟΧΥ. 2609.6-7 (4ος^{μ.Χ.}) ΗΣΥΧ. γ 729.

Ξ

ξενοπαγής -ές [ξένος, πήγνυμι] **φτιαγμένος από ξένη ύλη, για το δέρμα του ανθρώπινου σώματος του Χριστού** ΠΡΟΚΛ². Όμ. 4.2 (ΡG 65.712Α).

ξοανογλύφος -ου, οί [ξόανον, γλύφω] **γλύπτης** ΕΥΣΤΘΕΣ. Όδ. 1384.32.

ξυλάλοχον -ου, τό ΚΥΡΑΝ. 5.14.2, βλ. **άγάλοχον**.

ξυλοβάτης -ου, ό [ξύλον, βαίνω] **ζωολ. σαύρα** ΚΥΡΑΝ. 2.29.

ξυλόθεος -ου, ό [ξύλον, θεός] **λάτρης ενός θεού από ξύλο** ΙΩΔΑΜ. Εικ. 3.85.4.

ξυλοκαρπία -ας, ή [ξύλον, βλ. καρπός 1] **αμφίβ. σημασ. παραγωγή ή παραγωγικότητα ξυλείας** CCA 3.31.11, κ.α. κτλ.

ξυλοκατάσκευος -ον [ξύλον, κατασκευάζω] **κατασκευασμένος από ξύλο** ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Προμ. 450 ΣΧ. ΟΠΠ. 1.358.

ξυλολάτρης -ου, ό [ξύλον, λάτρης] **λάτρης ενός θεού από ξύλο** [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. ΡG 95.364.5.

ξυλομαστίχη -ης, ή [ξύλον, μαστίχη] **ξύλο μαστιχόδεντρου** ΡΟΧΥ. 3733.29 (4ος^{μ.Χ.}) (-ίκη), κ.α. ΠΑΥΛΑΙΓ. 2.386.7.

ξυλοτομέω **συνηρ.** [ξυλοτόμος] **κόβω ξύλα** ΡΡΟSΣ. 2.19.31 (2ος^{μ.Χ.}) Αλ. Μετά Φυσ. 716.6 ΣΧ. ΗΣΙΟΔ. Έργ. 803bis.

Ο

όδοιποριστικός -όν [όδοιπόρος] **αυτός που έχει την τάση να οδοιπορεί ή να ταξιδεύει** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 127a.3 (εικασ., χφφ: όδοιπορηστικός, όδοιπορικός).

όδοντοδείκτης -ου, ό [όδούς, δείκνυμι] αυτός που δείχνει τα δόντια ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 966b.6.

όδοντόπνοος -ου, ό [όδούς, πόνος] πόνος των δοντιών [ΙΩΑΝ.] *Infirm.* (AG. Vas. σ. 326, 6).

όδοστρωτέω *συνηρ.* [όδός, στρώννυμι] μεταβ. **στρώνω τον δρόμο** ΤΖ. *Ἐπιστ.* 54.6.

όθονιάπολις [όθόνιον, πωλέω] αυτή που πουλάει λινά υφάσματα PSB VIII 10162 (538), 2 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

οϊηματικῶς [οϊημα] ξιπασμένα, φαντασμένα, αλαζονικά ΘΕΟΔ⁸. *Ἐπιστ.* 487.37.

οἰκοκράτωρ -ορος, ό [οἶκος, κράτος] *αστρ.* κυρίαρχος της έδρας (πλανήτης) CCA 11.22.55, κ.α.

οἰκοκυρεύω [οἶκος, κύριος] κυριαρχώ, είμαι κύριος της έδρας (πλανήτης) AN. *Sept.* 11.3, κ.α.

οἰκοκύρης -ου, ό [οἶκος, κύριος] κύριος, αφεντικό ΙΕΡΟΚΛ². 194.2 (οἰκοκυροῦ) [ΚΑΛΛΙΣΘ.] 98.1.5, 15 (*recensio E*), 69.24 (*recensio V*).

οἰκοκυρία -ας, ή [οἶκος, κυρία] κυριαρχία, έλεγχος της έδρας (πλανήτης), AN. *Sept.* 10.5, κ.α.

οἰκονομητικός -ή -όν [οἰκονομέω] προσεκτικός, συνετός CCA 10.105.16.

οἰκονομήτρια -ας [οἰκονομέω] αυτή που φροντίζει [ΙΩΑΝ.] *Ἀναστ.* 2.7.

οἰκοτρύβλιον -ου, τό [οἶκος, (;)] παιδί ή σκλάβος που γεννήθηκε στο σπίτι ΦΩΤ. Λέξ. ο 319.20 ΕΥΣΤΘΕΣ. 1422.3.

οἰκουροκαθέδριος -ον [οἰκουρός, καθέδριος] καθιστικός ΤΖ. *Ἰστ.* 1.11.290.

οἰνοβίκη -ης, ή [οἶνος (;), βίκη (;)] βοτ. οἰνοβίκη, είδος δεντρολίβανου ΚΥΡΑΝ. 1.4.4.

οἰνοπορέω *συνηρ.* [οἶνος, πορεῖν] αναμειγνύω, χύνω κρασί ΗΕΥΧ. ο 384.

οἰνοπόσις -εως, ή [οἶνος, πίνω] οἰνοποσία ΓΑΛ. 17a.998.12.

οἰνότης -ητος, ή [οἶνος] αφθονία κρασιού ΠΡΟΚ. *Ἰσμ.* 1736.32.

οινοχεῖος -ου, ὁ [οῖνος, χέω] **δοχείο ἢ κούπα κρασιού** ΕΠΙΓΡ. Προτρ. 117.

ὀλαίγειος -ον [ὄλος, αἶξ] **ἀπό γνήσιο μαλλί κατσίκας** ΡΟΧΥ. 3871.2 (6ος-7ος^{μ.χ.})
(καπέλο, σκούφος).

ὀλιγοάρρωστος -ον [ὀλίγος, ἄρρωστος] **ὄχι πολύ ἄρρωστος** CCA 11.1.190.24
(ΑΠΟΜ.).

ὀλιγόδακρυς -υ [ὀλίγος, δάκρυ] **αυτός που χύνει λίγα δάκρυα** ΕΥΣΤΘΕΣ.
1182.4.

ὀλιγοεύφραντος -ον [ὀλίγος, εὐφραντός] **λίγο εύθυμος, λίγο ευχάριστος**
ΑΠΟΜ. 50.13.

ὀλιγοζώητος -ον [ὀλίγος, πρβ. ζωή] **αυτός που έχει σύντομη ζωή** CCA
11.1.173.5 κ.α. ΣΧ. ΟΠΠ. 1.767.7.

ὀλιγοζωῖα -ας, ἡ [ὀλίγος, πρβ. ζωή] **σύντομη ζωή** ΑΠΟΜ. (CCA 11.1.184.21, κ.α.).

ὀλιγόθρεπτος -ον [ὀλίγος, θρεπτός] **λίγο θρεπτικός** ΙΠΠ. Διαφ. τροφ. 481.20.

ὀλιγοθυμία -ας, ἡ [ὀλιγοθυμέω] **δειλία, ἔλλειψη θάρρους** ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Ἐπτ. Θήβ.
295f | **ἔλλειψη δυνάμεων, αδυναμία** CCA 9.127.9 κτλ.

ὀλιγοκάματος -ον [ὀλίγος, κάματος] **ελάχιστα επιρροπής στην προσπάθεια,
στον μόχθο** CCA 3.35.10 κ.α. ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 92 (σ. 657.3), Λόγ. κατηχ. 10 (σ. 27.43).

ὀλιγοκίνδυνος -ον [ὀλίγος, κίνδυνος] **αυτός που αντιμετωπίζει λίγους
κινδύνους** ΑΝ. ΗΘ. Νικ. 188.26 | **λίγο επικίνδυνος, λίγο επισφαλής** ΕΥΣΤΘΕΣ.
1718.44.

ὀλιγοκρατεία -ας, ἡ [ὀλίγος, κρατέω] **διακυβέρνηση του λαού, λαοκρατία,
αντίθ. του ἀριστοκρατεία** ΙΩΔΑΜ. (PG 95.1176A).

ὀλιγόλογος -ον [ὀλίγος, λόγος] **ολιγόλογος** ΑΝ. Ἰατρ. 25.24 ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 36.156
κτλ.

ὀλιγομβρία -ας, ἡ [ὀλίγος, ὄμβριος] **σπανιότητα βροχών, ξηρασία** ΚΥΡ⁴. Βίος
Εὐθ. 65.14.

ὀλιγόμηκης -ες [ὀλίγος, μήκος] **αυτός που έχει περιορισμένο μήκος, αυτός
που έχει σύντομη διάρκεια** ΦΩΤ. Λέξ. ι 117.5 ΕΥΣΤΘΕΣ. Πίνδ. 3.12.

ὀλιγόπους -ουν, γεν. -ποδος [ὀλίγος, πούς] **αυτός που έχει κοντά πόδια** ΜΙΧ¹. 78.8 ΕΥΣΤΘΕΣ. 1502.11.

ὀλιγόστευσις -εως, ή [ὀλιγοστεύω] **ελάττωση, μείωση** CCA 10.142.23.

ὀλιγοστεύω [ὀλίγος, (;)] **ελαττώνω, μειώνω** CCA 10.205.5, κ.α. [ΚΑΛΛΙΣΘ.] 125.6 (*recensio* φ) κτλ.

ὀλιγοσύντυχος -ον [ὀλίγος, συντυγχάνω] **επίθ. ολιγότυχος** CCA 11.1.179.21 (ΑΠΟΜ.).

ὀλιγοσχιδής -ές [ὀλίγος, πρβ. σχίζω] **λίγο κομματιασμένος, λίγο διαφοροποιημένος, λίγο ποικίλος** ΕΥΣΤΘΕΣ. Πίνδ. 2.5.

ὀλιγοτρεφής -ές [ὀλίγος, τρέφω] **λίγο θρεμμένος, λίγο μεγαλωμένος, για χοίρους** ΕΥΣΤΘΕΣ. 1502.11.

ὀλιγόϋλος -ον [ὀλίγος, ὕλη] **αυτός που έχει σύντομο θέμα** ΕΥΣΤΘΕΣ. 5.2, 272.25, κ.α.

ὀλιγοφρενίη -ης, ή [ὀλίγος, φρήν] **αδυναμία του μυαλού** ΓΡΗΓ. *Carm.* 765.8.

ὀλιγοχειρία -ας, ή [ὀλίγος, χείρ] **μικρός αριθμός στρατιωτών** ΜΕΝ³. Πρέσβ. Ρωμ. 20.15, κ.α. κτλ.

ὀλιγοχρηστία -ας, ή [ὀλίγος, βλ. χρή] **ανάγκη, επιθυμία για λίγα πράγματα** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 2.27.15.

ὀλιγοχώρητος -όν [ὀλίγος, χωρέω] **αυτός που έχει μικρή επιφάνεια για τρίγωνο** ΑΝ. Ρητ. 7.16.

ὀλοκότ(τ)ινος -ου, ὁ χρυσό νόμισμα της αυτοκρατορικής εποχής IEDIOCL. 30.1a ΡΟΧΥ. 1223.32, κ.α. CAIG 2.326.22, κ.α. κτλ.

ὀλυροκοπία -ας, ή [ὄλυρα, κόπτω] **άλεσμα των ὀλύρων, πιθ. σπέλτα, αγριοσίταρο** ΡΟΧΥ. 3807.27 (1ος^{μ.Χ.}).

ὄμβρουσις -εως, ή [πρβ. ὄμβρουζα] **φόρος για την εξέταση του χρυσού προστιθέμενο κόστος που χρεώνεται σε όποιον πληρώνει φόρο σε χρυσό για την εκτίμηση του μετάλλου** PSB 10568.7 (393/394 μ.Χ.) ΡΟΧΥ. 3147.19 (4ος-5ος^{μ.Χ.}).

ὀμοβίαιος -ον [ὀμός, βίαιος] **τὸ ὀμοβίαιον ἴσος μόχθος ή βία** ΑΡΕΤ. Ὀξ. παθ. 3.6.1.

όμογέρων -οντος, ό [όμός, γέρων] εξίσου ηλικιωμένος ΣΧ. ΙΛ. 7.161b ΕΥΣΤΘΕΣ. 1561.20.

όμοεγκλίτως [όμός, έγκλίνω] γραμμ. αυτός που έχει όμοια κλίση ΕΥΣΤΘΕΣ. 1370.20.

όμοθέωρος -ον [όμός, θεωρέω] εξίσου ορατός [ΚΑΙΣΑΡ.] 38.20.

όμόθρηνος -ον [όμός, θρηνος] αυτός που θρηνεί εξίσου ή μαζί με κάποιον [ΙΩΑΝ.] Όρχησ. (PG 59.525.3).

όμοιόδοξος -ον [όμοιος, δόξα] αυτός που έχει την ίδια φήμη ή το ίδιο κύρος [ΑΘΑΝΑΣ.] Διαλέξ. 1336.36.

όμοιοδύναμος -ον [όμοιος, δύναμις] αυτός που έχει την ίδια σημασία ΕΥΣΤΘΕΣ. 887.50, 983.46.

όμοιοθέος -ον [όμοιος, θεός] όμοιος με τον Θεό ANASTSIN. *ConstHom.* 5.31.

όμοιοκαταλήπτως [όμοιος, καταλαμβάνω] αυτός που γίνεται αντιληπτός με τον ίδιο τρόπο ΕΠΙΦ. Μέτρ. 719.

όμοιόκεντρος -ον [όμοιος, κέντρον] μαθημ. ομόκεντρος ΘΕΩΝ³. 192.2, 856.21.

όμοιοκλινής -ές [όμοιος, κλίνω] αυτός που έχει το ίδιο γεωγραφικό πλάτος, για τόπους σχόλ. στο ΙΑΜΒΛ¹. Μαθ. 14 σ. 102 ♦ επίρρ. όμοιοκλινώς μαθημ. με την ίδια κλίση ΠΤΟΛ⁴. Μαθ. σύντ. 1.1.22.22.

όμοιόλεκτος -ον [όμοιος, λέγω] αυτός που εκφράζεται με ισοδύναμο τρόπο ΔΙΔ¹. Τριάδ. 5.20.12, κ.α. ♦ επιρρ. όμοιολέκτως με την ίδια έκφραση ΔΙΔ¹. Τριάδ. 27.61.1.

όμοιομελής -ές [όμοιος, μέλος] αυτός που αποτελείται από όμοια μέλη, ομοιόμορφος ΜΑΚ. Όμ. 1.39, Λόγ. Β 32.8.7.

όμοιοπληθής -ές [όμοιος, πλήθος] γεωμ. ίσου αριθμού, για στέρα σώματα ΕΥΚΛ. 12.17.

όμοιόστροφος -ον [όμοιος, στροφή] αυτός που έχει όμοια στροφή ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Σφ. 291a.

όμοιοσύνθετος -ον [όμοιος, συντίθημι] γραμμ. αυτός που έχει συντεθεί με όμοιο τρόπο, για λέξεις ΕΥΣΤΘΕΣ. 743.43.

όμοιοταγής -ές [όμοιος, τάσσω] τοποθετημένος στην ίδια τάξη ΕΥΚΛ. Στοιχ. 12.17 ΙΑΜΒΛ¹. Νικ. 88.8.

όμοιοτελής -ές [όμοιος, τέλος] ουσ. τὸ ὁμοιοτελές το να έχει κανείς την ίδια κατάληξη, το ομοιοτέλευτο, για λέξεις ΣΧ. Ιλ. 2.382b.

όμοιοτεχνής -ές [όμοιος, τέχνη] αυτός που έχει την ίδια τεχνική ΜΕΝ². Ἐπιδεικτ. σ. 409.25 (χφ) ΕΦΡ. 5.161.1.

όμοιοφωνία -ας, ή [όμοιος, φωνή] ρητ. φωνητική ομοιότητα, ομοφωνία, για λέξεις ΕΥΣΤΘΕΣ. 1101.39, 1652.13.

όμοκάρδιος -ον [όμός, καρδία] ομονοών ΘΕΟΔ⁸. Ἐπιστ. 152.38, κ.α.

όμοκοιλίος -ον [όμός, κοιλία] από την ίδια κοιλία ή μήτρα ΕΥΣΤ¹. Ἐγγ. 20.1.5· ή χήρα δύο παιδας ἔχουσα γνησίους καὶ ὁμοκοιλίους η χήρα που έχει δύο γνήσια παιδιά που είναι αδέλφια από την ίδια μήτρα [ΙΩΑΝ.] Μάρθ. 705.32.

όμολάτρης -ου, ὁ [όμός, λάτρης] οπαδός ή δούλος ὁμοιος με... ἀγγέλοις ὁμολάτρης γενόμενος αυτός που έχει γίνει δούλος του Θεού ὁμοιος με τους ἀγγέλους ΜΑΞ². Πρoσ. 525, 772.

όμολειώω [όμός, λειώω] συνηρ. κάνω ἴσο, απαλύνω, μετριάζω ΗΣΥΧ. ο 772.

ὁμολογίζω [ὁμολογία] συμφωνώ ΑΠΟΚΙΩΑΝ. 2 35.2.

ὁμομαχία -ας, ή [όμός, μάχη] στρατιωτική συμμαχία ΗΣΥΧ. ο 737 ΦΩΤ. Λέξ. ο 330 κτλ.

ὁμομοίρως [όμός, μοῖρα] αστρ. μοιράζομαι το ίδιο σημείο, έχω το ίδιο ζώδιο ΗΦ¹. 1.124.17.

ὁμονήδους -ου, ὁ [όμός, νηδύς] ὁμομήτριος ἀδελφός ΦΩΤ. Λέξ. ο 330.21, κ.α. ΛΕΞ. ΕΜ. 625.30, Sud. 236.1, κ.α. κτλ.

ὁμοπάτρις -ιδος [όμός, πατρίς] από την ίδια πατρίδα, συμπατριώτης ΕΥΣΤΘΕΣ. Ἰλ. 1.744.34.

ὁμόπατρος -ον [όμός, πατήρ] γεννημένος από τον ίδιο πατέρα ΗΡΩΔ. 3(2).74.6, κ.α. ΓΡΗΓ. Carm. 483.4 κτλ.

ὁμόπεδος -ον [όμός, πέδον] αυτός που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τη γη, με το έδαφος ΣΧ. ΘΟΥΚ. 7.78.4.

όμοπλανής -ές [όμός, πλάνη] **συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης** NONN. *Διον.* 3.78 (εικασ.).

όμοπόρευτος -ον [όμός, πορεύω] **σύντροφος, συμμετέχων σε...** ΔΙΟΝ²¹. *Ἐκκλ. ἴστ.* 129.28, κ.α. κτλ. || *ουσ. ουδ.* τὸ ὁμοπόρευτον **μοίρασμα, συμμετοχή** ΕΥΣΤΡ¹. *Βίος Εὐτ.* 2708.

όμοπροσκύνητος -ον [όμός, προσκυνέω] **άξιος της ίδιας λατρείας, εξίσου σεβαστός** (*Άγιο Πνεύμα*) τινι σε σχέση με κάποιον ΣΕΙΡΑΙ Καθ. 371.5.

όμοπρόσωπος -ον [όμός, πρόσωπον] *χριστ.* **αυτός που ανήκει στο ίδιο πρόσωπο ή στην ίδια ουσία, για τον Χριστό:** ὁμοπρόσωπον τοῦ πατρὸς κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοπρόσωπον ἡμῶν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἔχοντας τὴν ἴδια οὐσία με τὸν πατέρα σε σχέση με τὴ θεϊκὴ φύση καὶ ἔχοντας τὴν ἴδια οὐσία με ἐμὰς σε σχέση με τὴν ἀνθρώπινη φύση ANASTSIN. *Viae dux* 9.1.94, 95.

ὀμόπτωτος -ον [όμός, πίπτω] **αυτός που βρίσκεται στην ίδια πτώση ή έχει την ίδια κατάληξη** ΗΡΩΔ. 3.111.35.

ὀμοτρεκής -ές [όμός, βλ. ἄτρακτος] **ακριβής, αληθής** ΣΧ. ΠΙΝΔ. *Πυθ.* 8.9.2.

ὀμοτροπέω [ὀμότροπος] *συννηρ.* **έχω τις ίδιες συνήθειες, ζω με τον ίδιο τρόπο** ΚΥΡ¹. *Ἰωάν.* 2.500.30, *Γλαφ.* 60.12.

ὀμοφρόντιστος -η -ον [όμός, φροντίζω] **εξίσου προσεκτικός, επιμελής** CCA 10.120.9.

ὀμοφυής -ές [όμός, φύω] **αυτός που έχει την ίδια φύση, συγγενής** ΣΧ. ΟΠΠ. 5.92.1.

ὀμοχώριος -ον [όμός, χωρίον] **ὄμορος, γειτονικός** GGM 1.914 [APP.] 33.2.

ὀνίλαμον -ου, τό [ὀνίνημι] **ονομασία φαρμάκου για τα μάτια** ΠΑΥΛΑΠ. 106.75.

ὀνοθήλεια -ας, ή [ὄνος, θήλυς] **γαϊδούρα** PNESS. 89.31, 34 (6ος-7ος^{μ.Χ.}, ὠνοθελ-πάπ.).

ὀνομάγγων -ωνος, ὁ [ὄνος, λατ. mango] **έμπορος γαϊδουριών** ΡΟΧΥ. 3192.10 (9 Μαΐου 307 μ.Χ.), 3728.4 (Φεβρουάριος/Μάρτιος 306 μ.Χ.).

ὀξυακάνθινος -ον [ὀξυάκανθα] *βοτ.* **αυτός που ανήκει σε ή σχετίζεται με την οξυάκανθο** ΟΡΕΙΒ. 2.16.1, κ.α.

ὀξυαλίς -ίδος, ή [ὀξύς, πρβ. ἀλίς, ἀλμυρίς (:)] *βοτ.* **λάπαθο η οξαλίς, οξαλίδι, ξινολάπαθο** ΓΑΛ. 18a.221.7.

ὀξύγαρι -ιτος, τό [ὀξύγαρον] **σάλτσα από ξύδι και γάρον** ΙΕΡΟΦ. 463.7.

ὀξυγαρίζω [ὀξύγαρον] **καρυκεύω με σάλτσα από ξύδι και γάρον** ΑΝ. *Ιατρ.* 8.6.3 ΙΕΡΟΦ. 460.19.

ὀξυκέντρος -ον [ὀξύς, κέντρον] **αυτός που έχει οξεία αιχμή** ΠΟΡΦ. *Άρμ.* 152.17 κτλ.

ὀξυμύρσινος -ον [ὀξυμυρσίνη] **βοτ. αυτός που ανήκει σε ή σχετίζεται με την ακανθώδη μυρσίνη** ΟΡΕΙΒ. *Εὐνάπ.* 1.36.4, 2.16.1, κ.α.

ὀξυπαθίος -α -ον [ὀξύς, πάθος] **εξαιρετικά οδυνηρός** ΑΛ⁶. *Ὀφθ.* 152.21.

ὀξυπαθῶς [ὀξύς, πάθος] **με υπερβολική ανησυχία, με πολλή ταραχή** ΘΕΟΦΥΛΑΚΤ. *Ίστ.* 5.10.1 ΛΕΞ. *Sud.* ο 431.1.

ὀξυπόρφυρος -ον [ὀξύς, πορφύρα] **αυτός που έχει έντονο προφυρό χρώμα** CAIG 2.457.11.

ὀξυπραγία -ας, ή [ὀξύς, πράσσω] **άμεση δράση ή ταχύτητα αντίδρασης** ΟΥΕΤΤ. 1.6.5 CCA 11.5.10, κ.α.

ὀξυσθενής -ές [ὀξύς, σθένος] **ακονισμένος και δυνατός, για σπαθί** ΙΟΥΛ⁶. 278.9.

ὀξυσμός -οῦ, ὁ [ὀξύνω] *ιατρ.* **οξύτητα, «ξινίλα» του στομάχου** [ΓΑΛ.] 14.521.11, 12 || *μτφ.* **ὀξυνση, υπερβολή** ΕΥΣΤ¹. *Ήσ.* 153.14.

ὀξυστομία -ας, ή [ὀξύστομος] **δριμύτητα του λόγου** ΕΥΣΤΘΕΣ. *Λόγ.* 6.95.18.

ὀξύτριχος -ον [ὀξύς, θρίξ] **αυτός που αποτελείται από σκληρή τρίχα** ΑΝ. *Ιατρ.* 25.25 CCA 7.198.1, 10.177.6, κ.α. κτλ.

ὀξυφαγία -ας, ή [ὀξύς, φαγεῖν] **το να τρώει κανείς ξινά φαγητά** ΙΩΔΑΜ. (PG 95.236.43).

ὀξυχολέω [ὀξύχολος] *συνηρ.* **είμαι οξύθυμος, οργίλος, ευέξαπτος** ΕΡΜΑΣ 41.3.3 ΣΧ. ΗΣΙΟΔ. *Έργ.* 129.17, 132.7 κτλ.

ὀπινιάτωρ -ορος, ὁ [λατ. opinator] **οπινιάτωρ** ΡΒΕΑΤΤΥΡΑΝΟΡ 2.41 (300 μ.Χ.) ΡΟΧΥ. 3029.4 (;) (3ος^{μ.Χ.}) (οπινί) κτλ.

ὄππατα *αιολ.* πληθ., βλ. ὄμμα ΣΑΠΦΩ 112.3.

ὀρδινατίων -όνος, ἢ [λατ. *ordinatio*] διορισμός, λειτούργημα, αποστολή
ΕΠΙΚΤ. 3.24.117.

ὀρθοπηγιάω, *συνηρ.* [ὀρθός, πήγνυμι] **σηκώνομαι, τεντώνομαι** για να φανώ
πιο ψηλός ΚΩΜ. 400.

ὀρθόσφυρος -ον [ὀρθός, σφυρόν] **αυτός που έχει ίσιους, κανονικούς**
αστραγάλους, γλώσσ. του τανύσφυρος ΗΣΥΧ. τ 137 ΕΥΣΤΘΕΣ. 989.17.

ὀρنيθόμορφος -ον [ὄρνις, μορφή] **αυτός που έχει τη μορφή πουλιού** ΤΖ. Ιστ.
1.14.339.

ὀρنيθόπουλον -ου, τό [ὄρνις, βλ. πῶλος] **κλωσσοπούλι, κοτοπουλάκι** ΑΝ.
Ιατρ. 2.323.20, 8.3.1, κ.α. κτλ.· επίσης ὀρنيθοπούλλιον PSTUD.PAL. 1329 (6ος-
7ος^{μ.χ.}).

ὀρنيθοπώλης -ου, ὁ [ὄρνις, πωλέω] **πωλητής πουλιών** ΠΟΛΥΔ. 7. 199 ΗΣΥΧ. ο
1267.1, π 2312.1 ΦΩΤ. Λέξ. π 430.11 PSB VI 9245, 2 (2ος-3ος^{μ.χ.}).

ὀρنيθοσκοπική -ῆς (τέχνη), ἢ [ὀρنيθοσκόπος] **μαντική, τέχνη του**
οιωνοσκόπου ΡΗΤ. 7.964.17.

ὀρنيθοτυφλία -ας, ἢ [ὄρνις, τυφλός] *ουσ. λαϊκ. αντί νυκταλωπία, ασθένεια των*
ματιών εξαιτίας της οποίας κανείς βλέπει μόνον τη νύχτα CCA 8.2.164.27.

ὀρنيθοτυφλότης -ητος, ἢ [ὄρνις, τυφλότης] *λαϊκ. αντί νυκταλωπία, ασθένεια*
των ματιών εξαιτίας της οποίας κανείς βλέπει μόνον τη νύχτα ΘΕΟΔΟΣ². 124.28
SCHOLAR. Γραμ. 1.365.2.

ὀροβοάλευρον -ου, τό [ὄροβος, ἄλευρον] **αλεύρι από ρόβι ἢ φάβα** [ΓΑΛ.] *Sign.*
144.

ὀροβοπώλης.... [ὄροβος, πωλέω] **αυτός που πουλάει ρόβι** (*Vicia Ervilia*)
PGISS.UNIV. 232, απ. α, 3 (3ος^{π.χ.}).

ὀρογραφία -ας, ἢ [ὄρος, γράφω] **προσδιορισμός, ορισμός** ΛΕΞ. Ζων. 1830.

ὀροδέω τρομάζω, φοβίζω ΗΣΥΧ. ο 1277, 1385.

ὀροθέτις -ιδος, ἢ [ὄροθετέω] **αυτός που θέτει ἢ ορίζει τα σύνορα** ΙΩΑΝ. (PG
64.21.22).

ὀροκωνίτις -ιδος, ἢ [πρβ. ὀλοκωνίτις] *βοτ. κύπειρος των βουνών* ΓΑΛ. 19.126.16-
18.

όρομα -ατος, τό [όράω] **όραμα** ΠΡΑΑΠ. Παύλ. 5.31 ΚΥΡ¹. Ησ. 673.38.

όρόπεζα -ης, ή [όρος, πέζα] **οι πρόποδες του βουνού, ριζοβούνι** ΣΧ. ΝΙΚ. Θηρ. 393a.2.

ότω δοτ. εν. αττ. αντί ὄτινι, βλ. ὅστις.

οὐηξιλλατίων -ωνος, ή [λατ. vexillatio] **απόσπασμα στρατιωτών** ICIG 4483 (3ος^{μ.χ.} αβέβ.) PLOND. 171b 12 (3ος^{μ.χ.}) ΡΟΧΥ. 4084.8 (339 μ.Χ.) PBGU 600.13 κτλ. PSB 9597.9 (οὐηξιλλατίονος) PLOND. II 171 b 12 PBGU 316.5 (οὐεξ-).

οὐσουκαπίων -ωνος, ή [λατ. usucapionis] **χρησικτησία** ΣΤΕΦ³. Ρητ. 287.12.

ὀφθαλμοπονέω [ὀφθαλμός, πόνος] **συνηρ. υποφέρω από πόνο στα μάτια, έχω πόνο στα μάτια** ΑΝ. Ρητ. 21.21.

ὀφθαλμοπονία -ας, ή [ὀφθαλμός, πόνος] **πόνος των ματιών** ΤΕΥΚΡ¹. 9.2.186.4 [ΓΑΛ.] Εὐπ. 14.496.16.

ὀφιοτρόφος -ον [ὄφις, τρέφω] **αυτός που τρέφει το φίδι (= το δαιμόνιο)** ΘΕΟΔ⁸. Επιστ. 64.56.

ὀφιοφώνος -ον [ὄφις, φωνή] **αυτός που έχει τη φωνή φιδιού (= αυτός που μιλάει σαν τον Διάβολο)** ΘΕΟΔ⁸. Επιστ. 49.110.

Π

παρυφή -ῆς, ή **ποδόγυρος, στρίφωμα υφάσματος** ΠΛΟΥΤ. 16.239c ΓΑΛ. 18(2).791.

περιπολάς, άδος [περιπέλομαι] **περιπλανώμενος, αλήτης** ΦΡΥΝ¹. 34 (εικασ.)

ποπούλους [λατ. populus] **λαός** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 13.2.

πωμήριον -ου, τό [λατ. pomoerium] **στη Ρώμη πωμήριο** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 11.4 ΔΚΑΣΣ. 39.39.7, κ.α. κτλ.

Ρ

ράγμα -ατος, τό ΠΔ. Άμ. 6.11 **ρωγή, ρήγμα, ράγισμα** (διαφ. γρ. ρήγμασιν).

ρέπαρατίων -ωνος, ή [λατ. reparatio] **ανακατασκευή, ανακαίνιση** PSTUD.PAL. 20.123.33 (5ος^{μ.χ.}) κτλ.

ρόδοφορία -ας, ή [ρόδον, φέρω] **τελετή που περιλαμβάνει τη μεταφορά ρόδων** ΡΟΧΥ. 3694.6-7 (3ος^{μ.Χ.}).

ρύπαρῶδης -ες [ρύπαρός] **ακάθαρτος, βρώμικος** [ΙΩΑΝ.] Πάσχ. 6.33.

Σ

σαθαρυγά *αμφίβ.* βλ. σα(ι)θάρυγξ.

σα(ι)θάρυγξ -γγος, ή [σα-, θαρ- (;) *σαρ-θαρ] **αναστάτωση, σύγχυση, ταραχή** ΗΣΥΧ. σ 40 (*αβέβ.*, σαθάρυγα: ταραχή χφφ) ΘΕΟΓΝΩΣΤ. Καν. 33.7.

σακκοπάθνιον -ου, τό [σάκκος, πάθνη] **σακούλα για τη φορβή** (*αμφίβ. σημασ.*) ΗΣΥΧ. χ 517 κτλ.

σαλγαμάριος -ου, ό [λατ. salgamarius] **έμπορος κονσερβών** ΑCO 2.(1.3.)52.30 ICOR. 8(3).540, 551 (5ος-6ος^{μ.Χ.}).

σάμβαθον -ου, τό είδος δοχείου ΡΟΧΥ. 2728.33 (3ος-4ος^{μ.Χ.}) (*για τρόφιμα*) ΡΟΧΥ. 2729.9 (4ος^{μ.Χ.}) (*για νομίσματα*), πρβ. σάμφατον.

Σαρδιακός -ή -όν [Σάρδεις] **σχετικός με τις Σάρδεις** ΠΛΑΤ¹. 230.2 (*εικασ.*, Σαρδιανικός χφφ).

σᾶτρον -ου, τό [πρβ. θέατρον] Ιac. **σάτρον**, κατασκευή από την οποία ήταν δυνατή η παρακολούθηση των δημόσιων εορτών ISEG 50.394.

σειναρμόστρια -ας, ή βλ. θοιναρμόστρια.

σεληνοδρόμιον -ου, τό [σελήνη, δρόμος] **τροχιά της σελήνης** PKELLIS 82.11 (4ος^{μ.Χ.}).

σελλοποιός -οῦ, ό [σέλλα, ποιέω] **κατασκευαστής σελλών** PCPR 14.32.8, 34 (7ος^{μ.Χ.}) ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 36.269.13 κτλ.

σενᾶτος -ου, ό [λατ. senatus] **στη Ρώμη σύγκλητος** ΠΛΟΥΤ. Ρωμ. 11.3 ΛΕΞ. Sud. μ 1065.12 κτλ.

σηρικοφόρος -ον [σηρικός, φέρω] **αυτός που φοράει μεταξωτά ρούχα** [ΚΑΛΛΙΣΘ.] (*νεότ.* γ) 26.37 [ΙΩΑΝ.] (PG 56.538.25) κτλ.

σιδηροφορία -ας, ή [σιδηροφόρος] **το να κουβαλάει κανείς αλυσίδες** ΠΑΛΛ. Λανσ. 45.2.3 | **το να κουβαλάει κανείς όπλα** ΑΝ. Πολ. 2.15 κτλ.

σιτόφακον -ου, τό [σιτος, φακός] **σιτάρι και φακές** ΡΟΧΥ. 3406.4 (4ος^{μ.Χ.}) κτλ.

σκαμβάλυξ -υκος [σκαμβός] **καμπύλος, κυρτός, λυγισμένος** ΗΣΥΧ.

σκαμβευτής -οῦ, ὁ [σκαμβεύω] **διαστροφέας**: ὀρθότητος λόγων σκαμβευταί αυτοί που διαστρέφουν την ορθότητα των λόγων ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 9.152.14.

σκαμβεύω [σκαμβός] **ενεργ. διαστρεβλώνω** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 2.37.12 | **μέσ. είμαι στραβός ή στρεβλός** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 11.186.31.

σκάμβωσις -εως, ή [σκαμβός] **παρεκτροπή, διαστροφή** ΑCO 3.9.22.

σκανθαρίζω χτυπώ στη μύτη με το μεσαίο δάχτυλο, για παιχνίδι ΗΡΩΔ. 3.2.581.18 ΠΟΛΥΔ. 9.122, 126 ΗΣΥΧ. σ 1014, βλ. σκινθαρίζω.

σκελετοποιέω [σκελετός, ποιέω] **συνηρ. κάνω να στεγνώσει, να αποξηρανθεί, για πτώμα** ΣΧ. Ιλ. 23.190-1 (χφφ).

σκίμαλλος -ου, ὁ **αμφίβ. σημασ. το μεσαίο δάχτυλο** PLOND. 1821.308.

σκνιπή -ής, ή [σκνίψ] **μικρό μυρμήγκι κίτρινου χρώματος** ΚΥΡΑΝ. 2.25.5.

σκομβρίζω μουρμουρίζω, γκρινιάζω ΗΣΥΧ. σ 82 κτλ. || **χτυπώ με κλωτσιές στο υπογάστριο, αστείο για παιδιά** ΙΟΒΑΣ. F 86 ΗΣΥΧ. ρ 38, σ 82.

σπαθαρικός -ή -όν [σπαθάριος] **επιθ. αυτός που ανήκει ή σχετίζεται με σωματοφύλακα** PBGU 2328.10 (5ος^{μ.Χ.}) ΙΩΔΑΜ. 95.357.33 κτλ.

σπεκλάριον -ου, τό [λατ. speculularium] **ουσ. καθρέφτης** ΚΥΡΑΝ. 1.10.12-13 || **ορυκτ. μαρμαρυγίας ή τάλκης** ΓΑΛ. 13.663.10 ΖΩΣ¹. 2.139.2 κτλ.

σπληνίας -ου, ὁ [σπλήν] **αυτός που είναι άρρωστος στη σπλήνα** ΙΠΠ. Τερ. νούσ.2.2 (διαφ. γρ.).

σταδόν [ίστημι] **επίρρ. σε ὀρθια θέση** ΑΠ⁷. Έπιρ. 198.2 ΗΡΩΔ. 3(1).125.17, κ.α. κτλ.

στασιάρης -ιδος [στασιάζω] **καπριτσιόζος, για άλογο** ΑΝ. Ρητ. 110.9.

στηλάριον -ου, τό [στήλη] **αναμνηστική στήλη** ΠΗΑΔΡ. 87 (3ος^{μ.Χ.}) ΠΤΑΜ 5(1).239 (στηλλάριον) κτλ. | **στήλη ή στύλος (αμφίβ. σημασ.)** CAIG 2.315.8.

στηλογράφησης -εως, ή [στηλογραφέω] **το να γράφει κανείς σε μια στήλη** ΕΥΣΤΘΕΣ. Λόγ. 10.180.8.

στιπένδιον -ου, τό [λατ. stipendium] **έτος στρατιωτικής θητείας** ΙJÖST. 30.28.

στράτα και στράτα -ης, ή [λατ. strata] δρόμος στρωμένος με πλάκες, δρόμος
ΦΙΛΟΞ³. 681.1 ISEG 37.496 (4ος-5ος^{μ.χ.}) ΠΡΟΚ¹. Πολ. 2.1.6.2, κ.α. κτλ.

στρατηλατιανός -οῦ, ὁ [στρατηλάτης] στρατ. αξιωματικός στην υπηρεσία
του στρατηγού ΠΓ 10(2).1.791 PPSI 176.16, 183.3 (5ος^{μ.χ.}) ΙΩΜΑΛ. Χρον. 430.1 κτλ.

στρεβλωτικός -όν [στρεβλός] αυτός που συστρέφει ή στρεβλώνει, για ὄργανα
βασανισμού ΓΡΗΓ¹. Βίος Θαυμ. 945.2 ΗΣΥΧ. α 7189 κτλ.

στυπάζω [στύπος] χτυπώ με μπαστούνι (αβέβ.) ΚΩΜ. (CGFP 366) || χτυπώ,
διώχνω ΗΣΥΧ. σ 2084 .

συγκεραστικός -όν [συγκεραστός] ουδ. επίρρ. συγκεραστικόν μίγμα από
κρασί και νερό [ΓΑΛ.] Εὐπ. 14.386.16.

συγκληρικός -οῦ, ὁ [σύγκληρος] συνεργάτης ή συνάδελφος των μελών του
κλήρου ΕΦΡ. 4.218.9 ACO 2.1.2.161.28, κ.α. ΙΟΥΣΤΙΝ. Νοβ. 606.24, κ.α.

συλλαυρίτης -ου, ὁ [σύν, λαύρα] εκείνος που κατοικεί στον ίδιο δρόμο,
κοντινός στην οικία, γείτονας ΡΟΧΥ. 3979.6-7 (συνλαυρείτη) ΡΥΛ. 606.37
(3ος^{μ.χ.}).

συμμερισμός -οῦ, ὁ [συμμερίζω] κατανομή μεριδίων ή ποσοστών ISEG 25.744
(2ος^{μ.χ.}).

συμπαρθενεύω [σύν, παρθενεύω] ξαπλώνω μαζί με παρθένες [ΠΑΛΛ.] Μοναχ.
22.6 ΡΜΕΔ. 4969.11 (5ος-6ος^{μ.χ.}).

συμποσιαστικός -όν [συμπόσιον] αυτός που προσιδιάζει στο συμπόσιο ΣΧ.
ΑΡΙΣΤΟΦ. Τζ. Νεφ. 1073.

συμφορητικός -όν [συμφορέω] επίθ. αυτός που ενώνει, που συνδέει ΣΧ. ΙΛ.
(Gen.) 13.237 κτλ.

συναθλητής -οῦ, ὁ [συναθλέω] ουσ. σύντροφος σε αθλητικούς αγώνες,
συναθλητής (αβέβ.) ΙΜΑΜΑ 8.417.32 | χριστ. σύντροφος στην πάλη ΕΥΣ. Έκκλ.
ίστ. 3.4.9 κτλ.

συναφιερῶω [σύν, ἀφιερῶω] α. καθαγιάζω ISEG 32.1425, 1426 (2ος^{μ.χ.}).

συνδιεξάγω [σύν, διεξάγω] διοικώ μαζί με κάποιον ISEG 25.112.14 (2ος^{π.χ.})
ΘΕΟΔ⁸. Κατήχ. 112.826.17 κτλ. | οδηγώ, ηγούμαι μαζί με κάποιον ΓΡΗΓ¹. Έπιγρ.
Ψαλμ. 75.26.

συνέγδαμος -ον ΠΓ 12.8.186.9, βλ. συνέκδημος.

συνηγεμονικός -όν [σύν, ήγεμονικός] *επίθ.* **αυτός που εξουσιάζει μαζί με κάποιον, συγκυρίαρχος** ΓΡΗΓ. *Ἐπιστ.* 101.43.3.

συνομόφυλος -ον [σύν, όμόφυλος] **μέλος στο ίδιο επάγγελμα, στον ίδιο κλάδο** ΡΟΧΥ. 3500.12 (3ος^{μ.χ.}).

συνταριχεύω [σύν, ταριχεύω] **συντηρώ μέσα σε αλάτι** ΚΥΡΑΝ. 2.13.15.

συοπώλης -ου, ό [σϋς, πωλέω] **πωλητής χοίρων** PSARAP. 66.Π.17 (3ος^{μ.χ.}) (σευοπωλ( ) πάπ.).

σφάλαξ ΑΡΙΣΤΟΦ. Σφ. 1509 (*διαφ. γρ.*) ΠΑΥΣ. 7.24.11, βλ. σπάλαξ.

σφενδονικός -όν [σφενδόνη] *επίθ.* **σχετικός με τη σφεντόνα** ΛΕΞ. Ζων. σ 1696 | *ουσ. θηλ. εν. η τέχνη του να ρίχνει κανείς με τη σφεντόνα* ΣΤΕΦ². Άγμ. 35.24.

σχετλιάσις -εως, ή [σχετλιάζω] *ουσ.* **αγανάκτηση, δυσανασχέτηση, μεμφιμοιρία, σχετλιασμός** ΑΝ. Ρητ. 245.16 ΨΕΛΛ. Ροem. 7.487.

Τ

ταβερναρία -ας, ή [λατ. tabernarius] **ταβερναρία, κωμωδία με λαϊκό και χυδαίο θέμα** ΛΥΔ. Αρχ. 62.3, κ.α.

ταραχίζομαι [ταράσσω] **τραντάζομαι, για πλοία** ΣΧ. ΑΙΣΧΥΛ. Ἐπτ. Θήβ. 210d | | *μτφ.* **είμαι αναστατωμένος ή ταραγμένος** ΗΣΥΧ. θ 626 ΛΕΞ. Ζων. 1056.5, 1221.14.

τάρχεα -ων, τά [βλ. ταρχύω] **νεκρικές τιμές** ΣΧ. ΙΑ. 7.85 (*αβέβ. γρ.*) ΛΕΞ. ΕΜ. 747.37.

ταυροκέφαλος -ον [ταῦρος, κεφαλή] **αυτός που έχει κεφάλι ταύρου** ΤΕΥΚΡ¹. 202.27 ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. Νεφ. 274a ΑΠΟΜ. 163.14.

ταῦτωνυμία -ας, ή [ταυτό, όνομα] **ταυτωνυμία** ΗΛΙΑΣ Κατηγ. σ. 208.14 ΙΩΔΑΜ. Τακωβ. 81.21 (PG 94.1480A).

ταχυπνοέω *συνηρ.* [ταχύς, πνέω] **αναπνέω γρήγορα** ΑΝ. Παρμ. 9.2.

ταχύχειρ -ρος [ταχύς, χείρ] **γρήγορος στα χέρια, σβέλτος** ΚΡΙΤΙΑΣ απ. 55 ΠΟΛΥΔ. 4.97.

τειρωνολογέω *συνηρ.* [τίρων, λέγω] **στρατολογώ** IBULG. 517.

τεκνοδότης -ου [τέκνον, δίδωμι] **αυτός που χαρίζει παιδιά (τύχη)** ΟΥΕΤΤ. 2.39.13.

τεκνοσπορέω *συνηρ.* [τέκνον, σπείρω] **συλλαμβάνω, μένω έγκυος** ΚΥΡΑΝ. 1.18.23.

τεκνοσπορικός -όν [τεκνοσπόρος] **ευνοϊκός για σύλληψη, για τόπους** CCA 5.1.179.

τερψίθυμος -ον [τέρπω, θυμός] **αυτός που τέρπει την ψυχή** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 559.36 ΕΥΣΤΘΕΣ. Έπιστ. 10.15 ΤΖ. Σχ. Ησ. 145bis.

τεταρτωπόλης -ου, ό [τέταρτον, πολέω] **αμφίβ. σημασ. λιανοπωλητής, αυτός που εμπορεύεται σύμφωνα με το τέταρτον, ¼ του οβολού ή της μονάδας μέτρησης** ΡΤΕΒΤ. I 180 (1ος^{π.χ.}).

τετελειωμένως *επίρρ. του αρσ. της μτχ. πρκ. του τελειώω εντελώς, τελείως* [ΕΠΙΦ.] Αίρ. 69.61 (ΡG 42.301a).

τετεχνασμένως *επίρρ. του αρσ. της μτχ. πρκ. του τεχνάζω με τέχνη, με πανουργία* ΕΥΣΤ¹. Έγγ. 12.1 κ.α.

τετραῦκύων -κυνός [τετρα-, κύων] **αμφίβ. σημασ. αυτός που συνοδεύεται από τέσσερα σκυλιά ή έχει τέσσερα πρόσωπα σκύλου, επίθ. της Εκάτης** ΡΟΧΥ. 4672.10 (3ος-4ος^{μ.χ.}).

τετραῦφύλακος -ον [τετρα-, φυλακή] **αυτός που έχει τέσσερις βάρδιες φύλαξης (νύχτα)** ΣΧ. ΕΥΡ. Ρῆσ. 5.

τετραῦφυλλος -ον [τετρα-, φύλλον] **τετραῦφυλλος** ΙΔΕΛΟΣ 1416 A 1.57 (2ος^{π.χ.}).

τετραῦχρόος -οον [τετρα-, χροά] **τετραῦχρωμος** ΑΡΠ. (CCA 12.200.17) ΚΥΡΑΝ. 1.7.51 (διαφ. γρ.) ΜΑΞ². Απορ. 22 ΠΔ. Γέν. 9.13.

τετραῦχρωμος -ον [τέτρα, χρωῦμα] **τετραῦχρωμος** ΚΥΡΑΝ. 1.7.51.

τζίμουριον -ου, τό **αλογόμυγα, τάβανος, τσιμπούρι** ΑΝ. Ρητ. 125.9, 216.27.

τμητήριον -ου, τό [βλ. τέμνω] **εργαλείο κοπής** ΚΥΡΑΝ. 4.65.11.

τριῦβάκκομαι *συνηρ.* [τριβακός] **φθείρομαι, λιώνω** ΔΙΔ¹. απ. Ψαλμ. 147.32.

τριῦκάμαρος -ον [τρι-, καμάρα] **αυτός που έχει τρεις καμάρες** ΡΝΕΣΣ. 22.19 (6ος^{μ.χ.}) | *ουσ.* τό **τρικάμαρον οικοδόμημα με τρεις καμάρες** ΠΑΣΧΧΡΟΝ. 474.11.

τρυγωνίζω [τρύγω] **ξεραίνω, στεγνώνω** ΑΜΦΙΛ. Όμ. 3.24.

τυμβωρύχική -ῆς, ἡ (δηλ. τέχνη) [τυμβωρύχος] **η τέχνη της τυμβωρυχίας** ΣΧ. ΔΙΟΝ⁶. 229.28.

τῦροπρατέω *συνηρ.* [τῦρός, πιπράσκω] **πουλάω τυρί** ΣΧ. ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΖ. Βάτρ. 1369.

τῦρόπωλις -ιδος, ἡ [τῦρός, πωλέω] **πωλήτρια τυριού** PSB 10447v.12 (3ος^{π.χ.});).

τῦφομανής -ές [τῦφος, μανία] **ξিপασμένος, φαντασμένος, ματαιόδοξος** ΗΡΩΔ. *Επιμ.* 136.11 ΠΑΡΟΙΜ. *App.* 5.1.1.

Υ

ύαλοπώλης -ου, ό [ύαλος, πωλέω] **πωλητής γυαλιού** ΡΟΒΟDL. 1752.5 (2ος^{μ.χ.}).

ύβριστήριος -ον [ύβριστήρ] **ποινικός** ISEG 50.1195.37.

ύπερκαταβαπτύω [ύπέρ, κατά, βάπτω] **μιλάω με αλαζονεία** ΚΩΜ. 434.

ύπέρπαχης -ητος [ύπέρ, πάχης] **υπερβολικά παχύς** ΙΠΠ. Άέρ. 15 (χφ).

ύπερπολεμέω [ύπέρ, πολεμέω] *συνηρ.* **υπερασπίζομαι** τινος κάτι ή κάποιον ΩΡΙΓ. Έξ. Ματθ. 17.14.29 ΔΙΔ¹. Γέν. 2225.19 κτλ.· **ύπερπολεμῶν** τῆς πατρίδος ΣΤΕΦ³. Ρητ. 276.22.

ύποβλεμματικῶς [ύποβλέπω] *επίρρ.* **με λοξή ματιά** ΣΧ. ΝΙΚ. Θηρ. 457c.

ύπογαργαλίζω [ύπό, γαργαλίζω] **ενοχλώ, πειράζω, ερεθίζω** ΡΗΤ. 1.598.22 κτλ. | *μτφ.* ΑΝ. Ρητ. σ. 160.21 ΡG 41.108D ΦΩΤ. Βιβλ. 204b 21, κ.α. κτλ.

ύποδιαρρέω [ύπό, διαρρέω] *συνηρ.* **διαφεύγω, ξεφεύγω, ξεγλιστρῶ** (για αγαθά) παθ. *μτφ.* PSCHUBART 35.7.

ύπολαζούριος -ον [ύπό, λαζούριν] **αυτός που έχει ζωηρό μπλε χρώμα** ΚΥΡΑΝ. 3.2.2.

ύποπικρίζω [ύπόπικρος] **έχω πικρή γεύση, για χόρτα** ΚΥΡΑΝ. 5.6.2.

Φ

Φαναγορείτης -ου, ό [Φαναγόρεια] **κάτοικος της Φαναγόρειας** ΑΘ. 13.590b (διόρθ.) ΣΤΕΦ¹. σ. 459.16, 657.12 (ΗΡΩΔ. 3.2 σ. 896.14).

Φαναγορεύς -έως, ό [Φαναγόρεια] κάτοικος της Φαναγόρειας ΑΠΠ. 12.511.1, κ.α. ΣΤΕΦ¹. σ. 657.11 (ΗΡΩΔ. 3.2 σ. 896.13).

φαυλοδιδάσκαλος -ον [φαυλός, διδάσκαλος] αυτός που διδάσκει το κακό ΕΥΣΤΘΕΣ. *Orusc.* σ. 163.3.

φαυλόδοξος -ον [φαυλός, δόξα] αυτός που έχει λανθασμένη γνώμη ΕΥΣΤΘΕΣ. *Orusc.* σ. 37.80.

φαυλοποιός -όν [φαυλός, ποιέω] αυτός που ενεργεί με κακία, κακοήθης, κακεντρεχής ΕΥΣΤΘΕΣ. *Orusc.* σ. 81.83.

Φιδηναῖος -ου, ό [Φιδῆναι] **Φιδηναῖος**, κάτοικος των Φιδηνών ΔΙΟΝ. 2.53.2-3, κ.α. κτλ.

Φιδηνάτης -ου, ό [Φιδῆναι] **Φιδηναῖος**, κάτοικος των Φιδηνών ΔΙΟΔ. 12.80.6, 8 ΠΛΟΥΤ. Κάμ. 17.4 κ.α. κτλ.

φίκις -ιδος [πρβ. φικιδίζω] άσεμν. **πισινός, κώλος** ΡΟΧΥ. 3070.5 (1ος^{μ.χ.}) ΗΡΩΔ. 1.88.35 (χφ) = [ΑΡΚ.] 32.8.

φιλάγγελος -ον [φίλος, άγγελος] αυτός που αγαπά τους αγγέλους ΔΙΟΝ²¹. Ούρ. *ιερ.* 13.4 | οί φιλάγγελοι μέλη θρησκευτικής οργάνωσης (χριστιανικής;) ISEG 31.1130 (3ος^{μ.χ.}, Φρυγία).

φολίδωμα -ατος, τό [φολιδόομαι] πετσί από φολίδες, κάλυμμα από λέπια ΠΟΣΕΙΔΙΠΠ¹. *PMil.* 9.17.

φρύνιον -ου, τό [φρύνιον] **αστράγαλος** (φυτό της οικογένειας των ψυχανθών) ΠΑΥΛΑΠ. 7.3.16.123.

Φωλευτήριος [φωλεύω] επίθ. του Απόλλωνα, αυτός που προστατεύει, που προσφέρει καταφύγιο (από την αρρώστια), αμφίβ. σημασ. ΙΗΙSTR. 105 (3ος^{π.χ.}).

φωναζω [φωνέω] **σκούζω, ουρλιάζω** ΑΝ. Ρητ. 206.7-8 κτλ.

φωτοβολία -ας, ή [φωτοβολέω] **αχτίδα φωτός** [ΙΩΔΑΜ.] Άρτεμ. 42 κτλ.

Χ

χαλκοπράτης -ου, ό [χαλκός, πιπράσκω] **πωλητής μπρούντζινων σκευών** ΡΜΙCH. 13.662.26 (7ος^{μ.χ.}: χαλκοπράτη) ΡLOND. 4.1419, 1215· 1295 (8ος^{μ.χ.}).

χαρμολύπως [χάρμα, λύπη] επίρρ. με χαρά ανακατεμένη με λύπη ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 533.65.

χειροψέλ(λ)ιον -ου, τό [χείρ, ψέλ(λ)ιον] **βραχιόλι** ΡΟΧΥ. 3491.5 (2ος^{μ.Χ.}) ΡΚÖLN 166.20, 22 (6ος-7ος^{μ.Χ.}).

χερσοπαράδεισος -ου, ό [χέρσος, παράδεισος] **γη που προορίζεται για κήπο** ΡΟΧΥ. 3205. 11, 51, 58 (297-308 μ.Χ.).

χιονοφεγγής -ές [χιών, φέγγος] **λαμπερός σαν το χιόνι** : χιονοφεγγή στολήν, έξ ύδατος καί Πνεύματος ύφανθεισαν [ΙΩΑΝ.] Όμ. (ΡG 59.588.14).

χιονόφεγγος -ον [χιών, φέγγος] **λαμπερός σαν το χιόνι**: τόν χιονόφεγγον μαργαρίτην [ΙΩΑΝ.] Όμ. (ΡG 59.525.60).

χλέμα -τος, τό είδος ψαριού ΚΥΡΑΝ. 4.70.

χλίος (-η) -ον [βλ. χλίω] **επίθ. ζεστός, χλιαρός, ειδ. για τροφές** ΗΙΕΡΟΡΗ. Nutr. 1.1 (ΡhMG 1.409.5), κ.α. ΑΝ. Ιατρ. (ΡhMG 1.425.14), κ.α. ΣΧ. ΟΠΠ¹. 3.215 (γάλα) κτλ.

χοιροθυσία -ας, ή [χοϊρος, θυσία] **θυσία ή σφαγή μικρού χοίρου** ΡΟΧΥ. 3866.3 (6ος^{μ.Χ.} (;): χυρο- πάπ.)

χοιρότριψ -ιβος [χοϊρος, τρίβω] **αμφίβ. σημασ., πιθ. άσεμν. αιδόιο, «μουνί»** ΚΩΜ. ΡCG 935· πρβ. χοιρόθλιψ.

χριστύβρις -εως, ή [Χριστός, ύβρις] **υβριστής του Χριστού, λέγεται για τον εικονοκλάστη Βυζαντινό αυτοκράτορα Λέοντα τον 5ο τον Αρμένιο** ΘΕΟΔ⁸. Έπιστ. 421.11· πρβ. άλλ' ούχ ούτως, ώ χρίστυβρι ΘΕΟΔ⁸. Έλεγχος 2 (ΡG 99.444C).

χυμευτής -οϋ, ό [χύμα] **αλχημιστής** ΑΛΧ. 2.441.21 κτλ.

χωματεπιμελητεία -ας, ή [χῶμα, έπιμελητής] **ουσ. εποπτεία των αναχωμάτων** ΡΟΧΥ. 3508.23, 25 (1ος^{μ.Χ.}).

Ψ

ψαλμώδης -ους, ό [ψαλμός, αείδω] **ψαλμογράφος** ΟΙΚΟΥΜ. Έπ. Παύλ. Κολ. (σ. 455.1).

ψαχνός (-ή) -όν [σαχνός (;), βλ. ψάχω] **ψαχνός, προερχόμενος από τον μυικό ιστό, για το φαγώσιμο κρέας** ΗΙΕΡΟΡΗ. Nutr. 4.2 (ΡhMG 1.411.35) κ.α. ΑΝ. Ιατρ. (ΡhMG 1.424.23) κ.α.

ψευδοδιδασκαλέω [ψευδής, διδάσκαλος] **συνηρ. παρέχω ψευδείς διδασκαλίες** ΚΥΡ¹. Ιωάν. 2.222.17 Pusey (δοτ. πληθ. μτχ. αορ. ψευδοδιδασκαλήσασιν).

ψευδοδίκτηιον -ου, τό [ψευδο-] βοτ. **φασκομηλιά** σχόλ. στο περιθώριο στον ΚΥΡΑΝ. 1.23.16.

ψευδοπρεσβύτερος -ου, ό [ψευδής, πρεσβύτερος] **ψευτοπαπάς** ΠΑΛΛ. Ίωάν. σ. 27.7.

ψιδράκια -ων, τά **φλύκταινες, φουσκάλες** ΑΕΤ¹. 67.161.

ψυαλγία -ας, ή [ψύα, ἄλγος] ιατρ. **οσφυαλγία** ΚΥΡΑΝ. 5.15.6.

ψυχρίς -ίδος, ή [ψυχρός] βοτ. είδος φυτού (δεν έχει ταυτοποιηθεί) που φυτρώνει στην περιοχή της Χαλδαίας και πήρε την ονομασία του από την αναψυκτική του ιδιότητα, ΚΥΡΑΝ. 5.23.2.

ψευδερημίτης -ου, ό [ψευδής, ἔρημίτης] **ψευτοερημίτης** [ΙΩΔΑΜ.] Θεόφ. (PG 95.368.27).

Ω

ώκῦποδέω συνηρ. [ώκῦς, πούς] **βιάζομαι, σπεύδω, τρέχω γρήγορα** [ΚΑΙΣΑΡ.] 175.61 (PG 38.1113) | ► τι ή επί τι προς κάτι [ΚΑΙΣΑΡ.] 98.4 (PG 38.964), κ.α.

ώκῦποδία -ας, ή [ώκῦς, πούς] **το να είναι κανείς γρήγορος, το να κινείται κανείς γρήγορα** [ΚΑΙΣΑΡ.] 111.16 (PG 38.992).

